№. 107. СУББОТА 21 Сентября. 21 Września. SOBOTA №. 107.

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ KURYER WILEŃSKI

ВЫХОДИТЪ по Вторникамъ, Четвергамъ и Субботамъ.

Przedpłata: Roczna: W Wilnie. rs 10; Z przesyłką — 12. Półroczna: W Wilnie . — 5; Z przesyłką. — 6.

Kwartalna: W Wilnie . — 3; Z przesyłką. — 3 k. 50. Miesięczna . — 1. Za wiersz ze 40 liter ogłoszenia płaci się k. sr. 17.

WYCHODZI we Wtorki, Czwartki i Soboty.

Rok 1863.

СОДЕРЖАНІЕ.

Часть Оффиціальная.

С.-Петербургъ, 17-го сентября.

ВЫСОЧАЙШАЯ ГРАМОТА,

данная на имя тайнаго совѣтника, статсъ-секретаря, министра народнаго просвѣщенія Александра Головнина.

Обращая вниманіе на отлично-ревностную службу вашу и на полезные труды по ввѣренному вамъ министерству, Всемилостивѣйше жалуемъ васъ кавалеромъ Императорскаго ордена св. Равноапостольнаго Князя Владиміра 2-й степени, знаки коего препровождая при семъ, повелѣваемъ вамъ возложить на себя и носить по установленію. Пребываемъ къ вамъ Императорскою милостію Нашею благосклонны.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

„*АЛЕКСАНДРЪ*.“

Въ Царскомъ Селѣ, 30-го августа 1863 г.

(Р. Инв. N. 201.)

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКОЕ ИЗВѢСТІЕ.

Варшава, 15-го сентября.

Высланный изъ Пултуска небольшой отрядъ (75 казаковъ), подъ начальствомъ капитана генеральнаго штаба Шулешкина, 7 сентября, разбилъ на голову у Запаня такъ называемый эскадронъ золотыхъ польскихъ уланъ Цильхицкаго (250 чел.). Изъ числа убитыхъ мятежниковъ подобрано 70 тѣлъ, отбито много оружія и 30 лошадей.

Сотня кубанцевъ и 40 донцовъ, подъ командою войсковаго старшины Занкисова, открыли у д. Бышева, къ югу отъ м. Стрыкова *), конную шайку Орловскаго и Зеленскаго, опрокинули ее и гнали на разстояніи 50 верстъ; потеря мятежниковъ убитыми и ранеными огромна; отбиты обозъ, много оружія, а также бывшіе въ плѣну Кіевскаго гренадерскаго полка поручикъ Лизандеръ, докторъ Латынсовъ и фельдшеръ; у насъ убито 2, ранены султанъ Магометъ Гирей (легко) и 6 казаковъ.

(Р. Инв. N. 202.)

О бандерольныхъ въ таможняхъ иностраннаго рафинированнаго сахара, впредь до возстановленія спокойствія въ Царствѣ польскомъ. Высочайше утвержденнымъ, 14-го марта сего года, мнѣніемъ государственнаго совѣта, отмѣнено наложеніе въ таможняхъ бандеролей на сахаръ рафинированный въ головахъ. Нынѣ Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу министра финансовъ, въ 11-й день августа сего года, Высочайше повелѣть изволилъ: въ видахъ воспрепятствованія водворенія контрабанднаго сахара, возобновить бандероленіе въ таможняхъ иностраннаго сахара на прежнемъ

*) Варшавской губ., Ловичскаго уѣзда.

T R E Ś Ć

Część Urzędowa.

St.-Petersburg, 17 września.

NAJWYŻSZY RESKRYPT.

Dany na imię radcy tajnego, sekretarza stanu, ministra oświaty Aleksandra Gołownina.

Zważywszy na odznaczającą się gorliwą służbę waszą i na pożyteczne prace w powierzoném wam ministerstwie, Najmiłościwiéj mianujemy was kawalerem CESARSKIEGO orderu Naszego Apostolskiego księcia Włodzimierza 2-éj klassy, którego godła przesyłając przy niniejszém, rozkazujemy wam przywdziać na się i nosić według ustawy.

Pozostajemy ku wam CESARRKĄ łaską Naszą przychylni.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano

;„ALEKSANDER“

W Carskim Siele
30 sierpnia 1863 rokn.

(Inw. Ros.)

WIADOMOŚCI TELEGRAFICZNE.

Warszawa 15 września.

Wysłany z Pułtuska niewielki oddział (75 kozaków) pod dowóztwem kapitana jeneralnego sztabu Szuleszkina 7 września rozbił na głowę koło Zapania tak zwany szwadron złotych ułanów polskich Cylchickiego (250 ludzi). Z liczby zabitych powstańców zebrano 70 trupów, odebrano mnóstwo broni i 30 koni.

Secina kubańców i 40 dońców pod dowództwem wojskowego starszyny Zankisowa, wykryli koło w. Byszewa, na południe od m. Strykowa *) konną bandę Orłowskiego i Zieleńskiego, rozbili ją i pędzili przez 50 wiorst; strata powstańców w zabitych i rannych bardzo wielka; odbito obóz, wiele broni, tudzież zostającego w niewoli kijowskiego pułku grenadjerów porucznika Lizandera, doktora Łatynsowa i felczera; u nas zabito 2, raniony sułtan Mahomet Giréj (lekko) i 6 kozaków.

(R. Inw.)

O plombowaniu w komorach zagranicznego rafinowanego cukru, aż do przywrócenia spokoju w Królestwie Polskiém. Przez Najwyżéj zatwierdzone, 14 marca bieżącego roku zdanie rady państwa, zniesione zostało w komorach plombowanie cukru rafinowego w głowach. Obecnie CESARZ JEGO MOŚĆ, na najpoddanniejsze przełożenie ministra skarbu, 11 sierpnia bieżącego roku, Najwyżéj rozkazać raczył: w celu przeszkodzenia wprowadzania defraudowanego cukru, ponowić

*) W gub. warszawskiéj pow. Łowickim.

ПРОЦЕССЪ ПО ОБВИНЕНІЮ ЛОНДИНСКАГО, ЛЕМЕТЕ И ТЕРЕЗЫ ПЬЕРАРЪ ВЪ МОШЕННИЧЕСТВѢ.

(Окончаніе. См. N. 106).

Хотя бы съ точки зрѣнія уголовнаго права онъ и былъ вами оправданъ, но никогда не укрылся бы отъ голоса общественнаго мнѣнія; но Лондинскаго здѣсь нѣтъ, господа, онъ не можетъ защищаться, и собранныя противъ него доказательства не носятъ на себѣ отпечатка истины.“

Стараясь доказать затѣмъ фактами, добытыми при слѣдствіи, что Лондинскій во всѣхъ своихъ денежныхъ операціяхъ дѣйствовалъ по волѣ своей довѣрительницы, безъ всякаго съ своей стороны обмана, Дюпонъ продолжаетъ, что если бы даже Лондинскій и дѣйствительно былъ виновенъ въ злоупотребленіи довѣрія княгини, то и тогда жена его не могла этого ни знать, ни даже предполагать; не будучи его сообщницею, она была невинна. Ей ставили въ упрекъ ея прошедшую жизнь; это кажется мнѣ излишнею строгостью. Въ обвинительномъ актѣ указывается на нее съ того времени, когда она служила въ магазинѣ куаффера Феликса Палере. Что дѣлать, Тереза Пьераръ должна была искать средствъ къ жизни въ скромныхъ трудахъ. Она, правда, впала въ заблужденіе. Въ числѣ посѣтителей парикмахерской, она имѣла случай видѣться съ польскимъ студентомъ; обольщенная имъ, она къ несчастью не сопротивлялась ему.... Пусть противникъ нашъ будетъ снисходителенъ...; не она одна это сдѣлала. Лондинскій съ виду казался джентлеменомъ, обладалъ счастливою наружностью; все это объясняетъ, хотя и не оправдываетъ происшедшее отъ того увлеченіе. Тереза Пьераръ однако не была развратною женщиною; тотчасъ послѣ своего паденія она требовала отъ своего любовника загладить прошедшее бракомъ, и только тогда успокоилась смятенная совѣсть ея, когда религія освятила связь ея съ Лондинскимъ. Въ 1851 году, по рожденіи дочери, бракъ этотъ былъ отпразднованъ въ Лимерикѣ въ Ирландіи предъ католическимъ священникомъ. Затрудненія, происходившія отъ политическаго положенія Лондинскаго, не дозволили ему заключить гражданскаго брака, который состоялся въ Парижѣ только въ 1862 году. Затѣмъ Дюпонъ утверждалъ, что публичное министерство не доказало знанія его кліентки о происхожденіи суммъ, бывшихъ въ рукахъ Лондинскаго; онъ утверждалъ, что взносъ въ банкъ 80,000 франковъ и постройка дома имѣли мѣсто до 2-го августа 1862 года, и что поэтому давность уничтожила эти факты. Дюпонъ слѣдующими выраженіями заключилъ свою рѣчь: „будьте увѣрены, что Лондинская дѣйствовала добросовѣстно. Ей было безъ сомнѣнія извѣстно, что мужъ ея вмѣстѣ съ княгинею занимаются различными операціями, но она никогда въ ихъ дѣла не входила. Она не могла оцѣнить правильность или неправильность составляемыхъ мужемъ ея актовъ. Мнѣ кажется, что я напрасно такъ растянулъ мою рѣчь, между тѣмъ какъ лучшею защитою моей кліентки было бы прочтеніе одного изъ писемъ, писанныхъ ей дочерью. Дѣйствительно, характеръ матери всегда виденъ въ дочери. Выслушайте послѣднее ея письмо, и вы будете имѣть вѣрное понятіе о матери.

„Милая маменька, мнѣ хотѣлось бы знать, что ты дѣлаешь; ты такъ давно мнѣ не писала, и я въ большомъ безпокойствѣ, потому что мнѣ кажется, что ты отъ меня что то скрываешь. Я писала папенькѣ, но онъ мнѣ не отвѣчалъ: въ другомъ письмѣ къ нему, я просила его написать мнѣ что нибудь о тебѣ, потому что уже очень давно не имѣла и отъ тебя утѣшительнаго извѣстія. Если бы ты знала, какъ мнѣ безъ тебя грустно! Я все думаю о тебѣ и папенькѣ, и плачу, когда вспомню, что вы оба такъ далеко отъ меня *). Ахъ, если бы ты знала, какъ грустно бываетъ мнѣ, когда настаютъ дни отпуска; маленькія мои подруги уѣзжаютъ домой, а я остаюсь въ пансіонѣ одна. Тоски моей невозможно описать. Каждый день я молю Бога, чтобъ вы скорѣе пріѣхали. Чрезъ два мѣсяца и нѣсколько дней будетъ первое мое причащеніе; мысль, что я скоро соединюсь со Спасителемъ, меня очень ободряетъ. Будь увѣрена, что я каждый день молю Бога о твоемъ здоровьѣ и здоровьѣ папеньки, и объ успѣшномъ ходѣ вашихъ дѣлъ, чтобы мы были не совсѣмъ несчастны. Однако мы должны съ покорностью переносить то, что посылаетъ намъ милосердый Богъ, потому что онъ дѣлаетъ все для нашего же блага и спасенія; намъ же остается только идти по пути добродѣтели. Что касается меня, то я постараюсь хорошенько учиться, чтобы сдѣлать удовольствіе г-жѣ С. и другимъ моимъ наставницамъ. Прощай, добрая маменька, обнимаю тебя отъ всего сердца, любящая тебя дочь твоя „*Викторія*.“

Мнѣ уже нечего болѣе говорить; если въ пылу пренія я слишкомъ увлекся, если убѣжденіе въ невинности моей кліентки, воспоминаніе о невинно-претерпѣнныхъ ею страданіяхъ, вызвало изъ устъ моихъ слишкомъ рѣзкія выраженія, то я въ нихъ раскаиваюсь и прошу судей передать ихъ совершенному забвенію, но умоляю ихъ внять голосу дитяти, которому самъ Богъ не противится. Что касается Лондинскаго, то если слухъ о нашихъ преніяхъ дойдетъ до него, пусть почувствуетъ онъ угрызенія совѣсти за то, что оставилъ путь истины и добра, пусть вспомнитъ о семейномъ счастіи, котораго избѣгалъ, пусть вспомнитъ о забытыхъ имъ обязанностяхъ своихъ! Пусть преклонитъ онъ голову подъ нравственнымъ урокомъ, который даетъ ему дочь его, и да обратится онъ, посредствомъ раскаянія и покорности своей судьбѣ, на путь истинный.

Матье. „Въ возраженіи моемъ, по возможности сжатомъ, я напомню главнѣйшіе факты и, надѣюсь, торжественно докажу, что все, сказанное въ защиту подсудимыхъ, не имѣетъ основанія. Княгиня оставила Россію и прибыла въ Парижъ для леченія. Тщетно обращалась княгиня для поправленія своего здоровья къ медицинѣ, которую я, въ отличіе отъ другой, буду называть патентованною; она рѣшилась обратиться къ эмпирикамъ. Ей указали на искуснаго ясновидящаго, славившагося успѣшнымъ леченіемъ. Этотъ ясновидящій былъ Лондинскій, и такимъ образомъ княгиня узнала этого человѣка, котораго иначе по всѣмъ вѣроятіямъ никогда не встрѣтила бы на своей дорогѣ. Если дать вѣру имѣющемуся у меня письму, это было около 1857 года. Какъ бы то ни было, княгинѣ казалось, что совѣты доктора Лондинскаго, какъ она называла его, приносили ей пользу, что здоровье ея поправляется. Отъ признательности паціента къ доктору до довѣрія недалеко. Это случилось и съ княгиней и въ то самое время, когда она дѣлала ему честь своимъ довѣріемъ, Лондинскій сталъ устраивать на ея счетъ свои дѣлишки. Онъ началъ съ того, что добылъ отъ нея 40,000 франковъ; она дала эту сумму подъ мнимый залогъ Лондинскаго, съ тѣмъ, чтобы честно вмѣстѣ съ нимъ воспользоваться ожидаемыми барышами. По заключеніи этой сдѣлки, княгиня ѣздила въ Россію и въ 1858 году снова вернулась въ Парижъ. По возвращеніи, она купила у Салль небольшой домъ, называвшійся: „la petite maison de la rue Courcelles“, въ которомъ она теперь живетъ. Покупка этого отеля—цѣлая исторія; она причинила княгинѣ множество затрудненій и значительныхъ издержекъ. Я приведу это на память, чтобъ объяснить неоднократныя передачи суммъ Лондинскому; прежде всего нужно было заплатить 75,000 франковъ закладной суммы, лежавшей на этой недвижимости; нужно было прибавить къ дому небольшую постройку; постройка эта была поручена трудамъ г. Карона, архитектора, и должна была обойтись не дороже 10 или 12,000 франковъ, и только въ Россіи княгиня узнала, что г. Каронъ требуетъ за нее 40,000 франковъ. Въ то время, когда княгиня М. передавала Лондинскому свои фонды, фонды эти не имѣли опредѣленнаго назначенія. Первая часть суммы была обезпечена правомъ участія въ разработкѣ руды, которая должна была принести большой барышъ, по крайней мѣрѣ 15%. Вторая переданная ему сумма должна была идти на уплату за домъ въ улицѣ Courcelles. Что вышло изъ этого? Когда княгиня покупала этотъ домъ, ей выхваляли выгодное его положеніе, ей говорили, что передъ фасадомъ будетъ проведенъ бульваръ Божонъ. Но бульваръ этотъ провели на разстояніи 100 метровъ отъ дома, такъ, что нужно было прикупить у г. Де Ла-Бомъ земли за весьма высокую цѣну. Въ такомъ положеніи княгиня должа была или дѣлать займы подъ залогъ дома или продавать бывшія у нея акціи и облигаціи. Около этого то времени и началась переписка, изъ которой вамъ извѣстна только одна часть; мнѣ остается познакомить васъ со второю, которая прольетъ яркій свѣтъ на все дѣло.“

*) Ея увѣрили,что родители али

Г. Матье прочитываетъ нѣсколько писемъ княгини, писанныхъ въ промежутокъ времени отъ марта до ноября 1859 года. „Вы видѣли, господа,“ продолжалъ онъ, „переписка эта доказываетъ самымъ очевидныъ образомъ, что заемъ, сдѣланный княгинею подъ залогъ движимаго имѣнія, былъ произведенъ съ цѣлью заплатить за домъ и землю въ улицѣ Courcelles, а не для того употребленія, какое изъ этихъ суммъ сдѣлали Леметe и Лондинскій. 1-го января 1860 года княгиня вручила Лондинскому 60,000 франковъ. На этотъ разъ обманъ очевиденъ. Онъ (Лондинскій) увѣрилъ княгиню, что купилъ сенъ-жоржскій свинцовый среброносный рудникъ; по его словамъ, это было отличное предпріятіе, которое могло принести значительную выгоду. Княгиня повѣрила и дала требуемыя деньги; что съ ними сдѣлали подсудимые, вамъ извѣстно. Съ апрѣля до сентября она троекратно вручала ему деньги, для чего? на какихъ основаніяхъ, на какой предметъ? Не забывайте, что все это происходило въ 1860 году и что съ 1859 года княгиня слѣпо и безусловно вѣрила дѣйствительному существованію банкирскаго дома, подъ фирмою Леметe и Лондинскій. Что удивительнаго въ томъ, что она ввѣряла банкирскому дому фонды свои на обыкновенныхъ условіяхъ? Развѣ банкирскіе дома не для того существуютъ, чтобы частныя лица, отдавая имъ свои капиталы, пользовались съ нихъ процентами? Княгиня получила слѣдовавшіе ей проценты и поэтому твердо была убѣждена, что деньги ея находятся въ банкѣ. Но вотъ въ 1862 году является необходимость занять деньги для выкупа дома. Банкъ поземельнаго кредита соглашается ссудить 250,000 франковъ. Княгиня даетъ довѣренность Лондинскому; 250,000 франковъ были вручены нотаріусу г. Кабаре. Г. Кабаре къ дѣлу не прикосновенъ, однако я позволяю себѣ сказать, что онъ поступилъ весьма неблагоразумно и легкомысленно. Г. Фролле говорилъ ему объ Лондинскомъ въ выраженіяхъ, которыя должны были поселить въ немъ нѣкоторое недовѣріе, однако, наканунѣ бѣгства подсудимаго, г. Кабаре выдалъ ему 70,000 франковъ изъ суммы, занятой въ банкѣ поземельнаго кредита, и поручилъ своему клерку снести эти деньги на квартиру Лондинскаго. Клеркъ, пріидя въ домъ подсудимаго, засталъ его за укладкой вещей; онъ видѣлъ, какъ Лондинскій пихалъ въ чемоданы банковые билеты. Все это не привлекло ничьего вниманія, и Лондинскій спокойно уѣхалъ, захвативъ съ собою довѣренность княгини.“

„Въ настоящее время Лондинскій скрывается, неизвѣстно гдѣ. Мы имѣемъ его переписку, которая способна была бы каждаго привести въ изумлѣніе, если бы только авторомъ ея былъ не Лондинскій. Въ письмахъ этихъ, которыхъ не считаю нужнымъ читать суду, вы увидѣли бы дерзость, съ которою онъ продолжаетъ обнадеживать княгиню въ успѣхѣ ея предпріятій. Онъ жалѣетъ только объ одномъ, именно о томъ, что онъ болѣнъ и не въ состояніи пріѣхать въ Парижъ, причемъ прибавляетъ, что по выздоровленіи непремѣнно прибудетъ сюда, распутаетъ весь этотъ хаосъ, и всѣ будутъ снова довольны и счастливы. Таковъ этотъ человѣкъ, котораго виновности я разбирать не намѣренъ; разъяснять дѣло, уже безъ того ясное какъ день, значило бы смѣяться надъ вами, оскорблять васъ; поэтому я предоставляю вамъ Лондинскаго, а самъ постараюсь доказать вамъ участіе Леметe и жены подсудимаго, Терезы.“

По разсмотрѣніи всѣхъ фактовъ въ отношеніи этихъ двухъ подсудимыхъ, и выводя изъ этихъ фактовъ заключеніе о виновности упомянутыхъ лицъ въ укрывательствѣ, участіи и пособничествѣ, г. Матье окончилъ свою рѣчь, прибавивъ, что онъ въ истинности всего, имъ сказаннаго, имѣетъ твердое и непоколебимое убѣжденіе.

По выслушаніи возраженій императорскаго прокурора, и адвокатовъ подсудимыхъ Леметe и Терезы Лондинской, судъ приступилъ къ постановленію приговора. Исчисливъ въ этомъ приговорѣ во всей подробности факты, служащіе къ обвиненію подсудимыхъ, и опредѣливъ значеніе этихъ фактовъ, относительно участія каждаго изъ подсудимыхъ въ отдѣльности, судъ опредѣлилъ, что касательно Терезы Лондинской не вполнѣ доказано завѣдомое съ ея стороны скрытіе суммъ, пріобрѣтенныхъ воровствомъ-мошенничествомъ, а поэтому освободилъ ее отъ наказанія и судебныхъ издержекъ; что касается Лондинскаго и Леметe, то принимая во вниманіе, что дѣянія, ими совершенныя, суть преступленія, предусмотрѣнныя и воспрещенныя, подъ страхомъ наказанія, статьями 405, 408, 406, 60 и 62 уголовнаго кодекса, судъ приговорилъ Лондинскаго къ тюремному заключенію на 5 лѣтъ и къ уплатѣ 3,000 франковъ штрафа; Леметe—къ заключенію въ тюрьмѣ на 15 мѣсяцевъ и 500 франковъ штрафа. По разсмотрѣніи претензій княгинь, судъ предоставилъ имъ отыскивать свои права гражданскимъ порядкомъ; такъ какъ учиненныя виновными преступленія причинили имъ ущербъ, подлежащій вознагражденію, и такъ какъ судъ не можетъ вполнѣ опредѣлить количество ущерба, но можетъ удостовѣрить, что онъ превосходитъ для княгини В. 100,000 фран., а для княгини Л. 50,000 франковъ, то судъ приговорилъ Лондинскаго и Леметe къ солидарной уплатѣ 100,000 франковъ княгинѣ В. и 50,000 франковъ княгинѣ Л., присудивъ ихъ къ платѣ за ущербъ и убытки по состоянію сверхъ помянутыхъ суммъ, причемъ опредѣлилъ, что плата за вредъ и убытки будетъ произведена только по отношенію къ суммамъ, добытымъ обманомъ или скрытымъ, и что солидарность платы простирается только на суммы, соотвѣтствующія преступленіямъ, ими сообща совершеннымъ.

Что же касается просимаго истцами вступленія во всѣ права, вытекающія изъ контрактовъ съ Фабаромъ и другими, то такъ какъ исправительные суды имѣютъ право разсматривать только гражданскія права, проистекающія изъ нарушенія правъ, и опредѣлять только прямыя послѣдствія сихъ правонарушеній, то судъ отказалъ княгинямъ въ этой части иска; затѣмъ, присуждая Лондинскаго и Леметe къ уплатѣ проторей, именно: Лондинскаго въ полномъ составѣ, а Леметe въ двухъ третяхъ солидарно съ Лондинскимъ, судъ объявилъ стороны отвѣтственными предъ казною и опредѣлилъ двухъ-лѣтній срокъ тюремнаго заключенія въ случаѣ неплатежа.

(Ж. М. Ю. т. XV. ч. II.)

основаніи (Высочайше утвержденное 9-го апрѣля 1854 года мнѣніе государственнаго совѣта), впредь до возстановленія спокойствія въ Царствѣ польскомъ. (С. Поч.)

Г. виленскій военный, ковенскій, гродненскій и минскій генералъ - губернаторъ, генералъ отъ инфантеріи МУРАВЬЕВЪ, *на основаніи Высочайше предоставленной ему власти по управленію этимъ краемъ, далъ слѣдующее предложеніе г. попечителю виленскаго учебнаго округа, князю* ШИРИНСКОМУ-ШИХМАТОВУ, *отъ 12 августа 1862 г., за N. 6,914.*

„Многіе изъ воспитанниковъ учебныхъ заведеній, во время настоящихъ политическихъ безпорядковъ въ краѣ, принимали участіе въ оныхъ, и, отлучившись съ своихъ квартиръ, присоединялись къ шайкамъ мятежниковъ. Для предохраненія на будущее время молодыхъ людей отъ преступнаго увлеченія и для обезпеченія тщательнѣйшаго наблюденія за ними, я признаю необходимымъ, по случаю наступившаго нынѣ съѣзда воспитанниковъ въ учебныя заведенія и начатія годичнаго курса, принять нижеслѣдующія мѣры какъ въ г. Вильно, такъ и по всѣмъ другимъ городамъ, гдѣ находятся гимназіи и прогимназіи:

1. Обязать родителей и опекуновъ, живущихъ въ самомъ городѣ, гдѣ находится учебное заведеніе, и отдающихъ въ оное своихъ сыновей или воспитанниковъ, чтобы они дали начальству этого заведенія подписку въ томъ, что въ случаѣ, если опредѣляемые ими дѣти или воспитанники окажутся виновными въ произведеніи какихъ-либо безпорядковъ или участіи въ политическихъ волненіяхъ, то они обязываются уплатить штрафъ за каждаго изъ такихъ воспитанниковъ въ размѣрѣ отъ ста до двухсотъ руб. сер., по усмотрѣнію мѣстной власти и сообразно степени виновности находящихся на ихъ попеченіи учениковъ.

2. Иногородные родители и опекуны, и вообще всѣ лица, привозящія и присылающія дѣтей для опредѣленія въ учебное заведеніе, обязаны представить начальству того заведенія, поручительную подписку одного изъ благонадежныхъ лицъ, имѣющаго недвижимую собственность, въ томъ, что лицо это принимаетъ на себя отвѣтственность за опредѣляемаго ученика, и въ случаѣ, если послѣдній окажется виновнымъ по участію въ политическихъ безпорядкахъ или прикосновенности къ онымъ, то поручитель обязывается уплатить штрафъ въ показанномъ выше въ 1-мъ пунктѣ размѣрѣ. Такого рода поручительство должно быть засвидѣтельствовано мѣстною полиціею въ политической благонадежности лица, дающаго подписку, и въ состоятельности уплатить штрафъ за принимаемыхъ на поручительство учениковъ; причемъ не дозволять одному и тому же лицу брать на свое поручительство болѣе трехъ учениковъ.

3. Что касается тѣхъ частныхъ лицъ, которыя принимаютъ къ себѣ на квартиру учениковъ, то училищное начальство обязано дозволять имъ содержаніе учениковъ не иначе, какъ по представленію такими содержателями отъ мѣстныхъ полицейскихъ управленій удостовѣренія въ политической ихъ благонадежности. Независимо отъ того, лица эти должны дать подписку полиціи въ томъ, что они обязываются предварять и немедленно доносить оной, въ случаѣ, если на квартирѣ ихъ будутъ происходить какія либо непозволительныя сходбища, сговоры и вообще такіе со стороны учениковъ поступки, которые противны установленному порядку или обнаруживаютъ участіе въ какихъ-либо политическихъ замыслахъ и манифестаціяхъ; въ противномъ случаѣ, сверхъ личной отвѣтственности передъ судомъ, они подвергаются штрафу по 50 руб. сер. за каждаго находящагося у нихъ на квартирѣ ученика. Само собою разумѣется, что виновные въ такихъ неблагонамѣренныхъ поступкахъ ученики, должны быть наказаны соотвѣтственно степени виновности, независимо отъ взысканія, указаннаго выше въ 1-мъ и 2-мъ пунктахъ штрафа съ ихъ поручителей.

Поручая вашему сіятельству привести немедленно въ дѣйствіе настоящее распоряженіе мое по всѣмъ городамъ, гдѣ находятся гимназіи и прогимназіи, я почитаю необходимымъ присовокупить, что вмѣстѣ съ симъ предложено мною гг. начальникамъ губерній имѣть надлежащее съ ихъ стороны наблюденіе за точнымъ исполненіемъ всего изложеннаго выше.

Присемъ покорнѣйше прошу васъ, милостивый государь: а) предписать всѣмъ начальникамъ учебныхъ заведеній, чтобы они, при явкѣ возвращающихся съ вакаціоннаго времени учениковъ и при поступленіи ихъ въ заведеніе, требовали предъявленія ими удостовѣреній отъ мѣстныхъ полицейскихъ управленій, что они не участвовали въ мятежныхъ дѣйствіяхъ; б) представить мнѣ, въ возможно скорѣйшемъ времени, списки всѣхъ учениковъ, которые, бывъ отпущены домой на минувшее вакаціонное время, не явились изъ отпуска въ учебныя заведенія, съ показаніемъ, куда именно ученики эти были отпущены и кто взялъ ихъ на свою отвѣтственность.

Подлинный подписалъ: генералъ отъ инфантеріи *Муравьевъ.* (Р. Инв. N. 201)

О податныхъ недоимкахъ, находящихся на помѣщичьихъ имѣніяхъ до 1861 года. По возбужденному вопросу, о податныхъ недоимкахъ, накопившихся на помѣщичьихъ имѣніяхъ до 1861 года, по взаимному соглашенію министерствъ внутреннихъ дѣлъ и финансовъ, сдѣлано было представленіе въ главный комитетъ объ устройствѣ сельскаго состоянія. Нынѣ, Высочайше утвержденнымъ, 7 августа сего года, положеніемъ главнаго комитета повелѣно: накопившіяся до 1-го января 1861 г. на помѣщичьихъ имѣніяхъ недоимки по подушной подати, состоящія нынѣ на отвѣтственности помѣщиковъ, не удерживая изъ выкупной суммы, причитающейся помѣщику за крестьянскій надѣлъ, переводить долгомъ на ту часть земли, которая, за крестьянскимъ надѣломъ, останется въ помѣщичьемъ имѣніи.

(Сѣв. Поч. N. 199).

О переводѣ Горыгорѣцкаго земледѣльческаго института въ С.-Петербургъ. ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу министра государственныхъ имуществъ, 24-го іюля сего года, о неблагопріятныхъ условіяхъ Горыгорѣцкой мѣстности для развитія такого высшаго специіяльнаго заведенія, каковъ Горыгорѣцкій земледѣльческій институтъ, Высочайше повелѣть соизволилъ: перевести означенный институтъ изъ Горокъ въ С.-Петербургъ, въ зданія бывшаго лѣснаго института; по переводѣ же института составить для него новое положеніе и штатъ и внести ихъ на Высочайшее утвержденіе законодательнымъ порядкомъ.

(Сѣв. Поч. N. 199).

ЯНИШКИ.

Мы постоянно получаемъ извѣстія изъ разныхъ мѣстностей о праздновании Высокоторжественныхъ дней 26 и 30 августа. Всѣ онѣ доказываютъ одно: радостныя заявленія жителей всѣхъ сословій ихъ вѣрноподданническихъ чувствъ. Во всѣхъ этихъ мѣстностяхъ старались отпраздновать эти дни какъ можно торжественнѣе. Но вотъ извѣстіе изъ далекаго м. Янишекъ, Шавельскаго уѣзда, Ковенской губерніи. Тамъ, въ эти дни, въ Р. Кат. приходскомъ костелѣ совершены были молебствія съ колѣнопреклоненіемъ, въ Еврейской синагогѣ тоже были молебствія— 26 числа содержателемъ Янишкой почтовой станціи 2-й гильдіи купцемъ Янкелемъ Шлапоберскимъ данъ былъ обѣдъ для нижнихъ чиновъ роты ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА лейбъ гв. Стрѣлковаго баталіона и закуска для гг. офицеровъ; 30 же числа, по отслуженіи молебна священникомъ, по случаю ротнаго праздника, жители мѣстечка тоже угощали нижнихъ чиновъ обѣдомъ и закускою гг. офицеровъ.

Въ оба эти дни всѣ дома въ мѣстечкѣ и костелъ были иллюминованы.

Въ *Биржс. Вѣд.* напечатана слѣдующая сообщенная статья:

Г. министръ финансовъ входилъ въ государственный совѣтъ съ представленіемъ, по просьбѣ англійскаго подданнаго Чуди фонъ-Устеръ (Tschudy von Uster), о дозволеніи ему учредить въ Россіи банкъ, вмѣстѣ съ слѣдующими англійскими капиталистами: Henry C. Robarts, Esquire, Coleridge John Kennard, John Chapman, Albert Ricardo и William Henry Ashurst.

Нынѣ, вслѣдствіе Высочайше утвержденнаго 21-го августа 1863 года мнѣнія государственнаго совѣта по сему дѣлу, министръ финансовъ объявилъ повѣренному поименованныхъ лицъ, г. Дею, что со стороны русскаго правительства нѣтъ препятствія къ составленію проекта устава, предполагаемаго г. Чуди фонъ-Устеръ съ товарищами банка, съ тѣмъ:

1. Чтобы для приведенія въ исполненіе сего предпріятія составлена была въ Англіи, согласно англійскимъ законамъ, компанія на акціяхъ съ ограниченною отвѣтственностію.

2. Чтобы банку присвоено было названіе: The Anglo Russian Bank limited или другое, соотвѣтственное сему наименованіе съ утвержденія министерства финансовъ.

3. Чтобы основный капиталъ банка былъ первоначально опредѣленъ въ количествѣ не менѣе 2 м. 500 т. ф. ст., съ предоставленіемъ компаніи права, впослѣдствіи, по мѣрѣ надобности, увеличить капиталъ этотъ до 5 м. ф. стер.

4. Чтобы основный капиталъ былъ собранъ въ Англіи по подпискѣ на акціи, каждая не менѣе 100 ф. ст.

5. Чтобы главное управленіе банка находилось въ Москвѣ или С.-Петербургѣ, а конторы его могли быть учреждаемы во всѣхъ городахъ и мѣстечкахъ имперіи, по усмотрѣнію директоровъ банка, съ согласія акціонеровъ компаніи и съ предварительнаго разрѣшенія русскаго правительства.

6. Чтобы банкъ платилъ установленныя по свидѣтельству 1-й гильдіи пошлины.

7. Чтобы въ проэктѣ устава банка были подробно означены устройство банка и его операціи, которыя должны быть собственно банковыя и во всякомъ случаѣ безъ права выпуска банковыхъ или имъ подобныхъ билетовъ.

8. Чтобы размѣръ процентовъ по вкладамъ и ссудамъ назначался управленіемъ банка, по его усмотрѣнію, съ тѣмъ только, что размѣръ процентовъ по вкладамъ долженъ быть не выше процентовъ, какіе въ то время будутъ производимы по вкладамъ государственнаго банка.

9. Чтобы порядокъ взысканія по просроченнымъ займамъ изъ банка опредѣленъ былъ въ проэктѣ устава, съ разрѣшенія министерства финансовъ, согласно существующимъ постановленіямъ для нашихъ кредитныхъ установленій.

10. Чтобы банкъ подчинялся точному соблюденію, какъ устава своего, такъ и вообще русскихъ законовъ и постановленій.

и 11. Что въ теченіе одного года не будетъ разрѣшаемо въ Россіи учрежденіе другой такой же компаніи на англійскіе или ирландскіе капиталы.

Съ тѣмъ вмѣстѣ г. Дей увѣдомленъ, что по полученіи отъ него соотвѣтственнаго проэкта устава банка, проэктъ этотъ внесенъ будетъ на разсмотрѣніе государственнаго совѣта установленнымъ порядкомъ.

(Сѣв. Поч. N. 201)

РОССІЕНЫ.

Рядовой Ревельскаго баталіона Внутренней Стражи Антонъ Жицкій, по произведенному надъ нимъ полевому военному суду, оказался виновнымъ въ присоединеніи къ мятежнической шайкѣ и участіи въ повѣшеніи нѣкоторыхъ жителей, остававшихся вѣрными своему долгу; при чемъ, въ одномъ случаѣ повѣшенія, онъ начальствовалъ посланными для совершенія сего убійства мятежниками. За эти преступленія рядовой Жицкій, по утвержденному приговору военнаго суда, подвергнутъ смертной казни повѣшеніемъ, 13 числа сего сентября, въ 10 часовъ утра, въ г. Россіенахъ.

КІЕВЪ.

Начальствовавшій бердичевскою шайкою мятежниковъ, опредѣлившій, между прочимъ, смертный приговоръ станціонному смотрителю Такса, уволенный отъ службы штабсъ-ротмистръ Крыжановскій, по приговору полеваго военно-уголовнаго суда подвергнутъ смертной казни — разстрѣляніемъ, — 13-го сентября въ Кіевѣ. (Рус. Ин. N 202).

ВАРШАВА.

Совершенныя въ послѣднее время въ Варшавѣ, по распоряженію революціонной партіи, политическія убійства безоружныхъ жителей, заставили правительство принять самыя энергичныя мѣры для отысканія виновныхъ.

Въ продолженіи нѣсколькихъ дней арестовано на улицахъ въ Варшавѣ съ кинжалами *пять* такихъ убійцъ, принадлежащихъ къ организаціи такъ называемыхъ жандармовъ-вѣшателей, а именно подмастерья разныхъ цеховъ: Станиславъ *Янишевскій*, Тимоѳей *Рачинскій*, Іосифатъ *Косинскій*, Станиславъ *Иготевскій* и Леопольдъ *Зельнеръ*.

plombowanie w komorach zagranicznego cukru na zasadzie uprzedniéj (Najwyżéj zatwierdzone 9 kwietnia 1854 roku zdanie rady państwa) aż do przywrócenia spokoju w Królestwie Polskiém. (Pocz. pół.)

P. wileński wojenny, kowieński, grodzieński i miński jenerał-gubernator, jenerał piechoty MURAWJEW, na mocy Najwyżéj jemu nadanéj władzy w zarządzie tutejszym krajem, dał następne zalecenie p. kuratorowi wileńskiego naukowego okręgu, księciu SZYRYNSKIEMU - SZYCHMATOWI z 12 sierpnia 1862 r. N. 6.914.

Wielu z wychowańców zakładów naukowych w czasie obecnych politycznych nieporządków w kraju, brało w nich udział, i wydaliwszy się ze swych kwater łączyło się z bandami powstańców. Celem osłonienia nadal młodych ludzi od występnego uniesienia i dla ubespieczenia ściślejszego dozoru nad nimi, uznaję za nieodzowne, z powodu zjechania się obecnie wychowańców do zakładów naukowych i rozpoczęcia kursu rocznego, przedsięwziąć następne środki tak w Wilnie, jako też we wszystkich innych miastach, gdzie się znajdują gimnazja i progimnazja:

1) Zobowiązać rodziców i opiekunów, mieszkających w samém mieście, gdzie się znajduje zakład naukowy, i oddających do onych synów swych i wychowańców, aby oni dali zwierzchności tegoż zakładu zaświadczenie na piśmie w tém, iż w razie jeśli oddawane przez nich dzieci lub wychowańcy okażą się winnymi jakich bądź nieporządków, lub uczęstniczenia w politycznych zaburzeniach, to oni powinni zapłacić sztraf za każego z tych wychowańców w ilości od 100 do 200 rub. sr. podług uznania władzy miejscowéj i stosownie do stopnia winy zostających pod ich opieką uczniów.

2) Rodzice i opiekunowie z prowincji i w ogóle wszystkie osoby przywożące i przysyłające swe dzieci dla oddawania do zakładu szkolnego, powinni złożyć zwierzchności tego zakładu ewikcyjne pismo jednej z wiarogodnych osób posiadających nieruchomą własność, w tém, iż osoba ta bierze na siebie odpowiedzialność za oddawanego ucznia i w razie jeśli ostatni okaże się winnym udziału w nieporządkach politycznych lub zamięszania w onych, to poręczyciel obowiązuje się opłacić sztraf w ilości wyżéj w 1 punkcie wyrażonéj. Takowa poręka powinna być zaświadczona przez miejscową policję o politycznéj wiarogodności osoby dającéj porękę i że jest w stanie opłacenia sztrafu za branych na porękę uczniów; przy czém niedozwalać jednéj osobie brania na swą odpowiedzialność więcéj nad trzech uczniów.

3) Co się tycze tych osób prywatnych, które biorą do siebie na kwaterę uczniów, to zwierzchność szkolna powinna dozwalać im trzymać uczniów nie inaczéj, jak po złożeniu przez nich od miejscowych policyjnych zarządów zaświadczenia o politycznéj ich wiarogodności. Oprócz tego osoby te powinny dać zobowiązanie się policji o tém, iż one obiecują uprzedzać i niezwłócznie zawiadamiać policję w razie, jeśli w kwaterze ich będą się odbywały jakieś niedozwolone schadzki, zmowy i w ogóle takie ze strony uczniów postępki, które się sprzeciwiają przepisanemu porządkowi lub okazują udział w jakich bądź politycznych zamysłach i manifestacjach; w przeciwnym razie, oprócz osobistéj odpowiedzialności przed sądem, one opłacają sztraf po 50 rub. za każdego ucznia zostającego na ich kwaterze. Ma się rozumieć, iż winni takich złomyślnych postępków uczniowie powinni być karani podług stopnia winy, oprócz wyegzekwowania od nich powyżéj w 1 i 2 punktach wskazanego sztrafu z ich poręczycieli.

Polecając waszej excellencji niezwłócznie wykonać niniejsze rozporządzenie moje we wszystkich miastach gdzie znajdują się gimnazja i progimnazja, poczytuję nieodzownem dodać, iż jednocześnie poleciłem pp. naczelnikom gubernji, aby mieli należyty z ich strony dozór nad ścisłém wykonaniem wszystkiego powyższego. Przy tém najpokorniéj proszę jaśnie oświeconego pana, a) rozkazać wszystkim naczelnikom zakładów naukowych, aby oni przy stawieniu się z wakacji uczniów, wstępywaniu ich do zakładu, wymagali od nich złożenia poświadczeń od miejscowych zarządów policyjnych; b) przedstawić do mnie jak najprędzéj listy wszystkich uczniów, którzy będąc uwolnieni do domów na upłynioną wakację, niestawili się do zakładu naukowego, z wykazaniem, dokąd ci uczniowie byli uwolnieni i kto wziął ich na swą odpowiedzialność.

Na oryginale podpisał: jenerał piechoty Murawjew. (In. R.)

O zaległościach podatkowych, które się nagromadziły na majątkach obywatelskich do 1861 roku. W skutek wszczętéj kwestji, o niedoborach podatkowych, które się nagromadziły na majątkach obywatelskich do 1861 roku, za wspólném porozumieniem się ministerjów spraw wewnętrznych i skarbu, uczyniono przełożenie do głównego komitetu o urządzeniu stanu wiejskiego. Obecnie Najwyżej zatwierdzoną, 7 sierpnia bieżącego roku ustawą głównego komitetu rozkazano: nagromadzone do 1 stycznia 1861 r. na obywatelskich majątkach niedobory podatku pogłownego, zostające obecnie na odpowiedzialności obywateli, nie utrzymując z summy wykupowéj, należnéj obywatelowi za nadział włościański, przelewać jako dług na tę część ziemi, która po wydzieleniu włościanom zostaje w majątku obywatelskim. (Pocz. półn.)

O przeniesieniu horyhoreckiego instytutu rolniczego do St-Petersburga. CESARZ JEGO MOŚĆ na najpoddanniejsze przełożenie ministra dóbr rządowych, 24 lipca bieżącego roku, o niekorzystnych warunkach horyhoreckiéj miejscowości dla rozwoju takiego specjalnego zakładu, jak horyhorecki intsytut rolniczy, Najwyżéj rozkazać raczył: przenieść rzeczony instytut z Horek do St. Petersburga do gmachów byłego instytutu leśnego; a po przeniesieniu instytutu, ułożyć dla niego nową ustawę i etat i przedstawić takowe na zatwierdzenie Najwyższe koleją prawodawczą. (Pocz. pół.)

JANISZKI.

Ciągle odbieramy wiadomości z różnych miejscowości o obchodzeniu wysoce-uroczystych dni 26 i 30 sierpnia. Wszystkie one dowodzą radośnych przez mieszkańców wszystkich stanów objawów ich wiernopoddańczych uczuć. We wszystkich tych miejscach starano się obchodzić te dni jak można najuroczyściéj. Oto wiadomość z dalekiego miasteczka Janiszek w Szawelskim powiecie gub. Kowieńskiéj. Tam, w te dni, w rzymsko katol. parafjalnym kościele odprawione było z przyklęknieniem nabożeństwo; w żydowskiéj synagodze także było nabożeństwo. D. 26 sierpnia tenutor Janiskiéj pocztowéj stacji 2-éj gildy kupiec Jankiel Szlapoberski dał obiad dla szeregowców roty JEGO CESARSKIEJ MOŚCI 1. gw. Strzeleckiego bataljonu i zakąskę dla pp. oficerów; 30 t. m. po odprawieniu nabożeństwa z powodu rotnego święta, mieszkańcy miasteczka także ugaszczali szeregowców obiadem i zakąską pp. oficerów.

W oba te dni wszystkie domy w miasteczku i kościoł były illuminowane.

W „Wiadomościach Giełdowych wydrukowano następujący udzielony artykuł:

P. Minister skarbu czynił do rady państwa przełożenie, na prośbę poddanego angielskiego Tschudy von Uster, o dozwoleniu mu założenia w Rossji banku, rzzem z następującymi kapitalistami angielskimi: Henry D. Roberts, Esquire, Coleridge, John Kennard, John Chapman, Albert Ricardo i Wiljam Henry Ashurst.

Obecnie w skutek Najwyżéj zatwierdzonego 21 sierpnia 1863 r. zdania rady państwa w téj sprawie, minister skarbu zawiadomił pełnomocnika poszczególnionych osób p. Daya, iż ze strony rządu rządu rossyjskiego niema przeszkody do ułożenia projektu ustawy, projektowanego przez p. Tschudy von Uster ze współką, banku, z tém:

1) Aby dla urzeczywistnienia tego projektu, zawiązała się w Anglji zgodnie z prawem tameczném, spółka na akcjach z ograniczoną odpowiedzialnością.

2) Żeby bank nosił nazwę: The Anglo-Russian Bank limited, albo inną odpowiednią nazwę z zatwierdzenia ministerjum skarbu.

3) Żeby kapitał zakładowy banku, był pierwiastkowie oznaczony w ilości nie mniéj 2 mil. 500 t. f. st., z nadaniem spółce prawa, w przyszłości, w miarę potrzeby powiększyć kapitał ten do 5 mil. f. szterl.

4) Zeby kapitał zakładowy był zebrany w Anglji na akcjach, każda niemniéj 100 f. st.

5) Żeby główny zarząd banku znajdował się w Moskwie lub St. Petersburgu, a kantory onego mogły być zakładane we wszystkich miastach i miasteczkach cesarstwa, podług uznania dyrektorów banku, za zgodzeniem się akcjonarjuszów spółki i za rozwiązaniem pierwiastkowém rządu rossyjskiego.

6) Zeby bank opłacał ustanowione podług świadectwa 1-éj gildy poszliny.

7) Żeby w projekcie ustawy banku, były szczegółowie oznaczone jego organizacja i operacje, które właściwie powinnny być bankierskie, i w każdym razie bez prawa wypuszczania bankowych lub tym podobnych biletów.

8) Zeby rozmiar procentów od lokat i pożyczek wyznaczał się przez zarząd banku podług jego uznania, z tém tylko, iż rozmiar procentów od lokat, ma być niewyższy od procentów, jakie wowczas będą opłacane od lokat banku państwa.

9) Żeby kolej egzekwowania przedawnionych pożyczek z banku określony był w projekcie ustawy z rozwiązania ministerjum skarbu, zgodnie z istniejącemi postanowieniami dla naszych instytucij kredytowych.

10) Żeby bank podlegał ścisłemu przestrzeganiu, tak własnéj ustawy, jako też w ogóle praw i postanowień rossyjskich.

i 11) Iż w ciągu jednego roku niebędzie w Rossji dano zezwolenia na założenie drugiéj takiejże spółki, na angielskie lub irlandzkie kapitały.

Jednocześnie p. Day został zawiadomiony, iż po otrzymaniu od niego odpowiedniego projektu ustawy banku, projekt ten wniesiony będzie na rozpatrzenie rady państwa koleją przepisaną.

ROSSIENIE.

Szeregowy Rewelskiego bataljonu straży wewnętrznéj Antoni Życki, w skutek odbytego nad nim polowego sądu wojennego, okazał się winnym przyłączenia się do bandy powstańczéj i uczęstnictwa w powieszeniu niektórych mieszkańców, którzy zostawali wiernymi swemu obowiązkowi, przy czém w jednem zdarzeniu przy wieszaniu dowodził wysłanemi dla spełnienia tego zabójstwa powstańcami. Za te przestępstwa szeregowy Życki, na mocy utwierdzonego wyroku sądu wojennego uległ karze śmierci przez powieszenie 13 bież. m. września o godz. 10-éj rano w m. Rossieniach.

KIJÓW.

— Naczelnik berdyczowskiéj bandy powstańców, który między innemi wydał wyrok śmierci na dozórcę stacji Taksa, uwolniony ze służby sztab-rotmistrz Kryżanowski w skutek doraźnego sądu kryminalnego wojennego, uległ karze śmierci przez rozstrzelanie—13 września w Kijowie. (Inw. ros.)

WARSZAWA.

— Dokonywane w ostatnich czasach w Warszawie z rozporządzenia stronnictwa buntowniczego, polityczne zabójstwa bezbronnych mieszkańców, pobudziły rząd do przedsięwzięcia najenergiczniejszych środków w celu odszukania winnych.

W ciągu kilku dni byli aresztowani na ulicach Warszawy ze sztyletami, pięciu takich zabójców, należących do organizacji tak zwanych żandarmów wieszających, a mianowicie czeladnicy różnych cechów: Stanisław Janiszewski, Tymoteusz Raczyński, Józefat Kosiński, Stanisław Jagoszewski i Leopold Zelner.

Изъ числа ихъ первые два арестованы 16 (28) августа, тотчасъ послѣ покушенія на жизнь торговки на улицѣ Козлей, еврейки Канфиръ, за то что она отказала въ уплатѣ 3 р. с., которыхъ отъ нея требовали отъ имени такъ называемаго народнаго *ржонда* на дѣло возстанія.

Косинскій арестованъ 21 августа (2 сентября) на улицѣ Фрета, въ минуту, когда отыскивалъ полиціанта, который арестовалъ вышепомянутыхъ двухъ преступниковъ, съ тѣмъ, чтобы убить его.

Ягошевскій арестованъ 12 (24) сентября на углу улицы Подвале и Краковскаго Предмѣстья, гдѣ онъ поджидалъ выхода изъ магазина Квятковскаго, одного господина, котораго поручено ему было убить, за особенную его преданность къ законному правительству.

И наконецъ *Зельнеръ* арестованъ 15 сентября; онъ тоже принадлежалъ къ организаціи жандармовъ-вѣшателей и по показаніямъ свидѣтелей, на очныхъ ставкахъ, принималъ участіе въ убійствѣ полковника Любушина.

Изъ отвѣтовъ помянутыхъ преступниковъ и собранныхъ свѣдѣній оказывается, что всѣ они, войдя за условленное, впрочемъ весьма ограниченное, жалованье, въ составъ организаціи жандармовъ вѣшателей, оставили прежнія свои занятія и, предавшись пьянству и разврату, посвятили себя исключительно ремеслу убійцъ.

Полевой военный судъ приговорилъ: Янишевскаго, Рачинскаго, Косинскаго, Ягошевскаго и Зельнера, за ихъ преступленія, на основ. 88, 96, 196, 631 и 635 ст. 1 кн. военно-уголов. уст., по лишеніи всѣхъ правъ состоянія, казнить смертію—разстрѣляніемъ.

Приговоръ сей исполненъ 18-го (30) сентября въ 10 ч. утра, надъ Янишевскимъ на Старомъ мѣстѣ, надъ Рачинскимъ на Новомъ мѣстѣ, надъ Косинскимъ на банковой площади, надъ Ягошевскимъ на Гржибовской площади, и надъ Зельнеромъ на Александрійскомъ плацу. (Dzien. Pow. N 222)

ЧАСТЬ НЕОФФИЦІАЛЬНАЯ.

Journal de St.-Petersbourg, разсказавъ о покушеніи на жизнь графа Берга и сдѣлавъ замѣчаніе, что убійство возведено польскими революціонерами въ систему, говоритъ:

Революція приноситъ въ Польшѣ, какъ и вездѣ, одинаковые плоды. Она будетъ судима по своимъ дѣламъ. Общественное мнѣніе въ Европѣ не допуститъ обмануть себя.

Иностранные консулы, проживающіе въ Варшавѣ, уже явились выразителями этого мнѣнія. На другой день послѣ покушенія, они представились генералъ-адъютанту графу Бергу, по случаю праздества дня рожденія Великаго Князя Наслѣдника, и выразили ему свое негодованіе на преступное покушеніе, отъ котораго онъ избавился такимъ чудеснымъ образомъ.

Если мысль, порождающая подобныя преступленія, омерзительна, то легкость, съ какою отыскиваются руки, чтобы приводить ихъ въ исполненіе,— крайне прискорбна. Эта легкость служитъ свидѣтельствомъ, до какой степени политическія страсти помрачили всѣ нравственныя понятія. Очевидно, здѣсь кроется глубокое зло, которое затрогиваетъ интересы всякаго цивилизованнаго общества. Императорское правительство съумѣетъ выполнить обязанности, которыя возлагаются на него существованіемъ этого зла. (Р. Инв. N. 202)

— Въ Москов. Вѣд. пишутъ:

„4-го сентября въ Варшавѣ совершилась новая покража казенныхъ денегъ, 40,000 руб. сер. Кредитное земское общество размѣняло на эту сумму купоны отъ украденныхъ изъ главнаго казначейства *заставныхъ листовъ* на 31 милліонъ злотыхъ. Купоны представлены были отъ банкирскаго дома *Левенберга* въ Влоцлавкѣ, за подписью Левенберга и управляющаго его конторою, Моргенбессера (завтра—лучше). Ясно, что послѣдняя фамилія вымышлена. Фамилія Левенберговъ весьма велика и извѣстна въ Варшавѣ, но въ Влоцлавкѣ, какъ оказалось по телеграммѣ, вовсе нѣтъ банкирскаго дома и фирмы Левенберга тамъ не существуетъ. Ясно, что воры воспользовались этимъ извѣстнымъ именемъ. Предсѣдатель кредитнаго общества, Кретковскій, размѣнявъ купоны, тотчасъ-же донесъ объ этомъ главному директору финансовъ, который доложилъ объ этомъ графу Бергу. Призванный къ графу Кретковскій не могъ дать отвѣта ни на одинъ вопросъ, стоялъ блѣдный и не могъ произнести ни одного слова. Графъ Бергъ приказалъ удалить его и назначилъ слѣдствіе."

31-го августа арестованъ вечеромъ за неимѣніе фонаря работникъ съ желѣзно-плавильной фабрики Эванса, Вильгельмъ Альгеръ. При обыскѣ-же въ его карманѣ найдено восемь штукъ ручныхъ гранатъ величиною въ картечь самаго большаго калибра, съ пустотой въ срединѣ. Онъ показалъ, что отлилъ ихъ 60 штукъ по заказу *какого-то неизвѣстнаго ему господина*, заставившаго его подъ угрозою смерти отливать такое число гранатъ, какое будетъ требоваться, и отдавалъ заказчику при встрѣчахъ. Альгеръ присовокупилъ, что онъ работалъ ночью, когда всѣ уходили съ фабрики и управляющій запиралъ ее.

Z nich pierwsi dwaj ujęci zostali 16 (28) sierpnia, zaraz po ich zamachu na życie handlującéj tu przy ulicy Koźlej, żydówki Kanfir, za odmowę z jej strony zapłacenia 3 rub. sr., których wymagali od niéj w imieniu tak zwanego rządu narodowego na sprawę powstania.

Kosiński aresztowany został 21 sierpnia (2 września) na ulicy Freta, w tej chwili, kiedy odszukiwał policjanta, który ujął pierwszych dwóch przestępców, w celu zabicia go.

Jagoszewski ujęty został 12 (24) września na rogu ulicy Podwale i Krakowskiego Przedmieścia; oczekiwał on tam na wyjście z magazynu Kwiatkowskiego jednego subjekta, którego miał polecenie zabić za szczególne przywiązanie do prawnego rządu;

i nakoniec Zelner aresztowany został 15 (27) września; on także należał do organizacji żandarmów wieszających i według zeznań świadków, przy naocznéj konfrontacji, miał udział z innemi w zabójstwie pułkownika Lubuszyna.

Z odpowiedzi wspomnionych przestępców i zebranych wiadomości okazuje się, że wszyscy oni, wszedłszy, za umówioną, zresztą bardzo nieznaczną płacą, do organizacji tak zwanych żandarmów wieszających, porzucili poprzednie swe zajęcia, a oddawszy się pijaństwu i rozpuście, poświęcili się wyłącznie rzemiosłu zabójców.

Polowy Sąd Wojenny skazał: Janiszewskiego, Raczyńskiego, Kosińskiego, Jagoszewskiego i Zelnera, za ich przestępstwa, na zasadzie art. 88, 96, 196, 631 i 635 I-éj Ks. Wojenno-Karnéj Ustawy, po pozbawieniu wszelkich praw stanu, na karę śmierci — przez rozstrzelanie.

Kara ta będzie wykonana d. 18 (30) września o godzinie 10 rano, nad Janiszewskim na Starem mieście, nad Raczyńskim na Nowem mieście, nad Kosińskim na placu Bankowym, nad Jagoszewskim na placu Grzybowskim i nad Zelnerem na placu Aleksandrowskim. (Dz. Pow.)

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

J. de St. Petersbourg, opowiedziawszy o zamachu na życie hrabiego Berga i zauważawszy, iż zabójstwo doprowadzone zostało przez rewolucjonistów polskich do systematu, powiada: Rewolucja przynosi w Polsce, jak i wszędzie, jednostajne owoce. Będzie ona sądzona podług swych czynów. Opinja publiczna w Europie nie da się oszukać.

Konsulowie cudzoziemscy, zamieszkali w Warszawie już stanęli jako wyraziciele téj opinji. Na drugi dzień po zamachu przybyli oni do jenerał-adjutanta hrabiego Berga z okazji obchodu urodzin Wielkiego księcia Następcy Tronu i wypowiedzieli mu swe oburzenie na występny zamach, od którego został ocalony tak cudownym sposobem.

Jeżeli myśl, w skutek któréj pochodzą podobne występki jest wstrętną, to łatwość z jaką znajdują się ręce dla jéj wykonania, bardzo jest zasmucająca. Łatwość ta jest świadectwem, do jakiego stopnia namiętności polityczne zamroczyły wszystkie pojęcia moralne. Oczywiście, tu kryje się głębokie zepsucie, które zaczepia interesa wszelkiéj cywilizowanéj społeczności. Rząd CESARSKI potrafi wypełnić obowiązki, które wkładają się na ony istnieniem tego zepsucia. (In. Ros.)

— W „Wiadomościach Moskiewskich" czytamy:

„Dnia 4 września w Warszawie popełniono nową kradzież pieniędzy skarbowych, 40,000 rs. Kredytowe ziemskie towarzystwo rozmieniało na tę summę kupony od skradzionych z głównéj kassy listów zastawnych na 31 miljonów złotych. Kupony zostały przedstawione od domu bankierskiego Lewenberga we Włocławku, za podpisem Lewenberga i zarządzającego jego kantorem Morgenbessera (jutro lepiéj). Oczywiście, iż ostatnie nazwisko jest wymyślone. Rodzina Lewenbergów jest bardzo liczna i znana w Warszawie, lecz we Włocławku jak się pokazało z telegramu, wcale niemasz domu bankierskiego i firma Lewenberga tam nie istnieje. Oczywiście, że złodzieje skorzystali z tego znanego nazwiska. Prezes towarzystwa kredytowego Kretkowski, rozmieniwszy kupony, natychmiast doniósł o tém głównemu dyrektorowi skarbu, który o tém zakommunikował hrabiemu Bergowi. Wezwany do hrabiego Kretkowski nie mógł dać odpowiedzi na żadne pytanie, stał wybladły i niemógł wymówić ani słowa. Hrabia Berg rozkazał go usunąć i wyznaczyć śledztwo.

31-go sierpnia został aresztowany wieczorem za nieposiadanie latarni robotnik z fabryki odlewów żelaza Ewansa Wilhelm Algier. Przy rewizji znaleziono w jego kieszeni ośm sztuk ręcznych bomb wielkości kartacza największego kalibru, pustych wewnątrz. On wyznał, iż odlał takich 60 sztuk na obstalunek „jakiegoś nieznanego mu jegomości," który zmusił go pod karą śmierci, odlewać taką ilość bomb, jaka będzie wymagana, i oddawał temu jegomości przy spotkaniach. Algier dodał, iż on pracował w nocy, kiedy już wszyscy z fabryki się rozchodzili i zarządzający ją zamykał.

DEPESZE TELEGRAFICZNE.

DREZNO, piątek 25 września wieczorem, Dziennik drezdeński oświadcza, że wieść podana przez korrespondenta hamburskiego o przyjętém we Frankfurcie przez cesarza austrjackiego, przez 4 królow i książęcia nassamuskiego zobowiązaniu, jest zupełnie fałszywa.

LONDYN, sóbota 26 września. Podług wiadomości z New-Yorku z dnia 17, jenerał Gilmore miał otrzymać instrukcje bombardowania Charlestownu, aż dopóki się niepodda.

Prezydent Lincoln zawiesił akt Habeas corpus, we wszystkich Stanach Jednoty.

Związkowi kusili się dnia 16 przeprawić przez Rapidan, ale ich odparto.

Oznajmują dnia 15 z Charlestown, że związkowi usypali swoje działobitnie na wyspie Morris.

Doniesienia z Vera-Cruz z dnia 5 września zapowiadają, że Francuzi czynią przygotowania do nowéj wyprawy.

Hiszpanie zbombardowali i zburzyli twierdzę Platte na wyśpie Haiti.

PARYŻ, niedziela 27 września. Czytamy w dzisiejszym Monitorze powszechnym: Dziennik Prassa zwala odpowiedzialność na pana Drouyn de Lhuys za politykę zewnętrzną Francji; przypominamy,—że tylko cesarz jest odpowiedzialny, a jego minister ograniczył się wprowadzeniem w wykonanie polityki swego monarchy.

KOPENHAGA, sóbota 26 września wieczorem. Baron Blixen-Finecke dawniejszy minister oświadcza w telegrammie przesłanéj do swoich wyborców i umieszczonéj w dzienniku Berlingske Tidende, że uczciwe i słuszne pojednanie z Niemcami jest możliwe, przez cofnienie dekretu 30 marca, oraz przez nadanie równości praw i swobód tak mieszkańcom niemieckim, jak duńskim w księstwie szlezwigskiem.

KOPENHAGA, niedziela 27 września. Dowiadujemy się z dobrego źródła, że rząd wniesie na jedno z pierwszych posiedzeń sejmu, (rixrad) projekt prawa zasadniczego o stosunkach królestwa z księstwem szlezwigskiem.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— GIMNAZJUM w BRZEŻANACH przemienionem zostało kosztem gminy z sześcio klassowego na ośmio klassowe, klassa 7 została już w tym roku otworzoną, w roku przeszłym nastąpi otwarcie 8.

— GMINA WIETRZNO w obwodzie Sanockim, celem zaprowadzenia u siebie regularnéj nauki szkolnéj, zobowiązała się na wieczne czasy z budulca ofiarowanego przez właściciela dóbr Ottona Chłędowskiego, wystawić budynek szkolny z pomieszkaniem dla nauczyciela i stajnią, a to na gruncie w rozległości 1 morga dla szkoły przeznaczonym, utrzymać ten budynek w dobrym stanie, posprawiać porządki szkolne, załatwiać ochędóstwo przy szkole, dawać drzewo na opał, i każdoczesnemu nauczycielowi, który zarazem za osóbném wynagrodzeniem ma pełnić funkcję organisty, płacić 56 zł. w. a. w gotowiźnie. Oprócz tego gmina ofiarowała dla szkoły 10 obligacij, od których procenta wynoszące obecnie 6 zł. 67 c. w. a. pobierać będzie nauczyciel. Nadto zobowiązała się gmina grunt wyżéj wspomniony oddać naczycielowi w używanie, i uprawiać go bezpłatnie, to jest, zwieźć nawóz, który nauczyciel ma dostarczyć, grunt orać i bronować. Ks. Wojciech Filar proboszcz w Bóbrce, do którego parafji Wietrzno należy, przeznaczył także na ten cel dawać po 4 zł. w. a. rocznie przez czas swego tamże kapłańskiego urzędowania. (G. P.)

—KOŚCIOŁ OO. BERNARDYNÓW w SAMBORZE został zupełnie wyrestaurowany i odnowiony, staraniem przełożonego tegoż klasztoru ks. Juljana Szaflarskiego, który z własnych oszczędności i uzbieranych składek wzniósł nowy zupełnie wspaniały ołtarz na cześć św. Antoniego, odnowił z gruntu wielki i dwa poboczne ołtarze, przelał stare dzwony, słowem odświeżył i upiększył ten dom boży tak, iż dziś śmiało go można policzyć do rzędu najpiękniejszych w kraju.

— ANTONI KURZAWA młodziutki syn włościanina ze wsi Tarzy w Jasielskim, zaczyna okazywać niezwykły talent snycerski. Oddany staraniem obywatela galicyjskiego p. M. D. do pracowni krakowskiego rzeźbiarza pana Parysa Filipiego, pod kierunkiem tego artysty widoczne czyni postępy. Między innemi pracami wykończył świeżo wizerunek Trójcy św. własnego pomysłu w medaljonie gipsowym, który mu świetne na przyszłość rokować może nadzieje. (G. P.)

— W GIMNAZJUM w CZERNIOWCACH ma być zaprowadzony w tym jeszcze roku wykład języka armeńskiego, zapewne jako języka liturgicznego dla katolików obrządku ormiańskiego.

— FABRYKI w KIJOWSKIEJ gubernji.— Obok tego, cośmy powiedzieli wyżéj o gorzelnictwie, niezaszkodzi położyć dla porównania niektóre pobieżne dane o przemyśle fabrycznym w tejże gub.kijowskiéj.Podług wiadomości statystycznych, było w roku przeszłym w kijowskiém fabryk i rękodzielni 56; pracowało w nich majstrów i robotników 951; wartość produkcji rocznéj wynosiła 1,101,175 rub. 5 kop. Rękodzielni wyrabiających świéce łojowe było 3, świece woskowe 4, stearynowe 1, fabryk mydła 2, olejarnia parowa 1, garbarnia 1, fabryk tytuniu 6, krupiarnia parowa 1, gisernia surowcu 1, cegielni 10, kaflarnia 1, cukrowarnia parowa 1, hamernia 1, fabryk powozów 6. Z liczby tych zakładów w roku prze-

Bob-Rock.

przez

KAROLA SEELSFIELDA. (*)

(Dalszy ciąg ob.N 106).

Lasso jest to nic więcéj, jak miękki arkan cztéry sążnie długi, spleciony z wołowych rzemieni szerokich na palec; jeden jego koniec przymocowuje się do łęka od siodła, duugi zaś z petlą trzyma jeździec w ręku. Postrzegłszy stado mustangów,myśliwy z towarzyszami stara się najprzód wyprzedzić je, a potem podjechać jak można najbliżéj. Rzadko, prawie nigdy, nie udaje się tym stworzeniom umknąć od doświadczonego myśliwca. Będąc na trzy lub cztéry sążnie blizko, myśliwy wprawną ręką zarzuca petlę na wybranego przez siebie mustanga. Zarzuciwszy petlę, jeździec szybko zwraca konia; petla ściska natychmiast gardło mustanga, wowczas jeździec zawraca konia w przeciwną stronę i tym niespodziewanym ruchem tak silnie targa lasso, że zadyszane zwierzę pada odurzone na wznak i nie jest wstanie się poruszyć. Wówczas pozostaje bez oddechu, prawie bez życia, czasem nieżywe, lub mocno skaleczone a w każdym razie z wrażneiem, które przez całe życie nie daje mu zapomnieć lasso. Tak złapany koń nie może nigdy patrzeć na lasso bez drżenia. Najdzikszy mustang za dotknięciem lasso staje się łagodnym jak baranek.

Złapanego mustanga oswajają niemniéj po barbarzyńsku. Zawiązują mu oczy, wkładają ciężką uzdzienicę, potém wsiada na niego jezdziec uzbrojony ostrogami długiemi na sześć cali i zmusza go do szalonego biegu. Gdyby mustang chciał stanąć słupem, dość jest targnąć choćby nawet zlekka za tę uzdeczkę, a biedne stworzenie obleje się krwią z rozdartego pyska. Sam widziałem, jak te barbarzyńskie uzdeczki łamały zęby jak zapałki. Koń jęczy, rży z bolu i trwogi, a niezważając na rżenie i jęki, ujeżdżają go kilka razy najnielitościwiéj dopóty, dopóki mustang z sił nie opadnie. Wówczas zaledwo dają mu piętnaście minut odetchnąć, potem znowu pędzają. Jeżeli mustang w czasie ujeżdżania upadnie ze znużenia, to go jako niezdatnego przepędzają lub zabijają, w przeciwnym razie znaczą go rozpalonem żelazem i puszczają na łąkę. Odtąd już nie tak trudno złapać mustanga; niema już téj niepowściągniętéj dzikości, ale za to staje się nadzwyczaj chytrym i złośliwym. Przekonany jestem, że mustang jest najchytrzejszym, najzłośliwszym ze wszystkich gatunków koni na kuli ziemskiéj; on tylko przemyśla nad tem, jakby zrobić przykrość swemu panu. Miałem tego dowód na sobie, zaraz po kupieniu mustanga. Jechaliśmy do miasta Boliwar i musieliśmy przeprawić się przez rzekę Brazos. Przedostatni wchodziłem do czółna, prowadząc za sobą mustanga, i już miałem stanąć w czółnie, gdy w tém uderzenie i wyrazy „strzeż się konia swego" zmusiły mnie odskoczyć na bok. Szczęściem, żem się prędko opamiętał, inaczéj życiem bym przypłacił. Mustang mój nagle odskoczył, stanął słupem i rzucił się na mnie z taką wściekłością i siłą, że kopytami przebił pomost w czółnie. W życiu mojém niewidziałem tak szalonego stworzenia. Zgrzytał zębami, oczy iskrzyły się złowieszczym ogniem i nienawiścią, rżenie jego podobne było do śmiechu szatana. Ogarnęła mię trwoga. Idący za mną podróżny, najspokojniéj zarzucił na niego lasso, i mustang mój nagle się zmienił, spójrzał na nas tak niewinnie, tak dobrodusznie, żeśmy się mimowoli się rozśmieli. Wszakże miałem wielką ochotę zastrzelić go na miejscu, chociaż bardzo lubię konie.

W towarzystwie przyjaciela i z tym koniem odbyłem kilka wycieczek, do Boliwar, Marion,Kolumbji,Anąguac—małych miast mających od trzech,sześciu,dziesięciu do dwudziestu domów. Zwiedziliśmy też plantacje, z początku te, które nam zalecano, a potem wszystkie, jakie tylko spotkaliśmy po drodze. Tak podróżując, zatrzymaliśmy się raz na jednéj plantacji. Leżała ona prawie o milę od drogi wiodącéj z Harrisburga do Saint-Filipe, d'Austine, i była własnością niejakiego pana Nilla.

Pan Nill osiadł w tym kraju przed kilku laty i przez cały ten czas trudnił się tylko hodowlą bydła. Jest to jeden z najkorzystniejszych, najprzyjemniej szych i najspokojniejszych przemysłów, któremu może się oddać w Texasie każdy dżentelmen, nie poniżając swéj godności. W stadninie jego było mniéj więcéj siedmset lub ośmset sztuk bydła rogatego, pięćdziesiąt lub sześćdziesiąt koni i tyleż mustangów. Plantacje były podobne do tych, któreśmy po drodze spotykali. Dom zbudowany z nieociosanych bierwion, w tym zaleśskim (*) stylu, który się tak rozpowszechnił u nas na południo-zachodzie, był obszerny i nawet zaciszny. Domek ten stał między dwóma olbrzymiemi drzewami, które chroniły go od wiatru i słońca. Przed nim ciągnęła się niedojrzana okiem łąka z kołyszącą się trawą i kwiatami. Za domkiem był niebotyczny las,jeden z dziewiczych jeszcze lasów Texasu. Od dołu do góry wiły się winogrona koło pni drzew na dziesięć lub więcéj stóp wysokości,pokrywając całą wyspę swemi latoroślami. Wyspy te stanowią jedną z najpiękniejszych osobliwości Texasu i tak są rozmaite co do formy i gatunku drzew, że można dziesięć lat mieszkać w tym kraju i ciągle nowe odkrywać piękności. Wyspy te są okrągłe lub prostopadłe, inne znowu sześcio lub ośmio-kątowe, lub w końcu rozwijające się i przypominające olbrzymiego węża. Gdyby kto chciał, urządzając park, naśladować te nieskończenie rozmaite malownicze formy, byłby w rozpaczy. Z rana i wieczorem pokryte lekkiém tchnieniem mgły podobnéj do cieniutkiéj przezroczystéj niebieskiéj tkanki, przerznięte i pozłocone pierwszym i ostatnim promieniem słońca, tworzą tak wspaniały krajobraz, że mógłby zachwycić najprozaiczniejszą nawet duszę.

Drugą prawdziwie idyliczną cechą téj błogosławionéj ziemi jest szczera, serdeczna gościnność jéj mieszkańców. Nawet w domach, w których nie byliśmy przez nikogo zaleceni,byliśmy przyjmowani tak uprzejmie jak starzy znajomi. Jest to cechą tak ogólną we wszystkich plantacjach należących do południowych Amerykanów, że przez ciąg kilkoletni mojego pobytu w Texasie nie spotkałem żadnego wyjątku. Ale jeżeli gdziekolwiek musiałem płacić za gościnność, to pewno u emigrantów ze średnich Stanów i nowéj Anglji. Godnem uwagi jest i to, że wszystkie domy zajezdne, hotele,traktjery,utrzymują tylko Yankowie, czyli obywatele średnich Stanów. Syn szlachetnéj Wirginji lub obu Karolin za nadto i tu jest dumnym, ażeby brać zapłatę za gościnność.

Gospodarz nasz był to wesoły Kentukjanin i pod kadym względem robił zaszczyt swemu pochodzeniu. Przyjęto nas jak najuprzejmiéj; a za to zapłaciliśmy tylko nowinami przywiezionemi z domu. Nie możecie sobie wyobrazić, do jakiego chorobliwego stopnia dochodzi pragnienie wiadomości, z jakiém rodacy nasi słuchają opowiadań o kraju. Chciwa ta, prawie gorączkowa ciekawość,ogarnęła nie tylko mężczyzn ale nawet kobiety i dzieci. Kto chce mieć pojęcie o tém prawdziwie bezprzykładnem przywiązaniu obywateli naszyc do ojczyzny, niech jedzie do Texasu lub gdziekolwiek do obcego kraju, gdzie się nasi rodacy osiedlili. Przybyliśmy po obiedzie, a poranne słońce dnia następnego zastało nas jeszcze wśród całéj rodziny rozmawiających o kraju. Tylko cośmy parę godzin zdrzemali, w tém uprzejmi gospodarze nasi rozbudzili nas znowu. Mieli złowić kilka sztuk bydła i posłać je do New-Orleanu na rynek. Polowanie to jest bardzo ciekawe. Ma się rozumieć, żeśmy się niedali prosić dwa razy. Wstaliśmy prędko, zjedliśmy śniadanie, siedliśmy na mustangów i pojechali.

Czy to nowość, czy ożywione opowiadanie, lub też może szczególniéj forma i ton, jak gdyby umyślnie dla ucha amerykańskiego przysposobione, dość, że całe towarzystwo widocznie rozciekawione, okrążyło opowiadającego.

Morse odpoczął chwilę, potém mówił daléj.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

(*) Zaleścami, Backwoodsmen nazywano dawniéj tych, którzy mieszkali na zachód od gór Allegańskich czyli Apalakskich, dziś zaś nazywają tak tych, którzy osiedli daleko od miasta, lub na nowo nabytych ziemiach.

szłym zamknięto: 4 fabryki tytuniu, 1 fabrykę powozów, 1 cukrowarnię, 1 kaflarnię i 4 cegielnie; 1 fabryka mydła w początku roku zgorzała i niebyła do końca tego roku odbudowaną. W ciągu roku 1862 otwarte zostały nowe zakłady następujące: olejarnia 1, hamernia 1 i fabryka powozów 1. Ogół rzemieślników pracujących równie w fabrykach, jak i na własną rękę w domu, podano w roku przeszłym cyfrę 7,159; w téj liczbie było majstrów 2,180, czeladzi 3,170 i uczniów 1,859 osób. Widzimy tedy, iż w porównaniu z gorzelnictwem inne gałęzie przemysłu fabrycznego w gubernji kijowskiéj nader licho wyglądają. Gorzelnictwo nietylko, że przewyższa każdą z oddzielnych odnóg fabrykacji, ale nawet wszystkie te odnogi w jedno zlane niedorównywają mu rozmiarem. Taka niewymierność w rozporządzeniu sił produkcyjnych mogłaby jeszcze mniéj być rażącą, gdyby inne okolice odznaczały się rozwojem innych gałęzi przemysłu. Ale tak niejest, prócz rolnictwa browar gorzałczany wszędzie prym trzyma przed innemi fabrykami. Czytając sprawozdania handlowe z Odessy wydziwić się niemożemy, że tak mało wychodzi z południa za granicę krup i mąki; a toby właśnie był najwłaściwszy kraju rolniczego przemysł. Lecz jakże to być może inaczéj, kiedy na całą gubernję obok 228 gorzelni, znajdujemy tylko jedną krupiarnię parową, a żadnego parowego młyna!

— WIADOMOŚCI GOSPODARSKIE ZE LWOWA.— Im więcéj zebranego zboża wywożą na targi, i im łatwiéj rezultaty zasiewów dają się obliczyć, tém więcéj ustalają się ceny. W zeszłym tygodniu ceny żyta, z wyjątkiem Saksonji, dokąd wysłano z Berlina kilka transportów, co zresztą nie ma wpływu na wielką całość, spadły na wszystkich targach zbożowych nawet w Węgrzech. Dowóz koleją był bardzo mały, i ograniczony do kilku małych partij zboża, które musiały być wysłane do Prus sąsiednich na podstawie listowych zamówień. Pszenica, jęczmień, żyto i owies spadły w porównaniu z cenami poprzedniego tygodnia o 20 c. na mierzycy, i można spodziewać się, że spadną jeszcze niżéj, ponieważ nie ma zleceń do kupna ani z pogranicznych prowincij austrjackich, ani z Prus, i ponieważ nawet najśmielsi właściciele młynów parowych nie korzystają jeszcze z chwili, i nie robią zapasów. Podczas gdy właściciele dóbr smutno poglądają w przyszłość, ceny teraźniejsze dogodnemi są dla klassy średniéj i robotników, a piwowarzy zacierają ręce nie myśląc jednak o tém, żeby był czas zniżyć ceny piwa. (G. P.)

— KOŚCIOŁ PO-KOLLEGIACKI w WIŚLICY, pisze Gaz. Warsz. po razy kilka był już opisanym, ale najdokładniejszy zdaje się opis téj starożytnéj świątyni posiadamy obecnie w ręku. Jest to rękopism 5-cio arkuszowy, noszący tytuł: „Opisanie kościoła Kollegiaty Wiślickiéj i innwentarza jego, tudzież dochodów i praw kks. wikarjuszów, quo ad curam animarum executivam, pod dniem 18 lutego roku 1791 w Warszawie wydanych, sporządzone przez księdza Mateusza Tokarskiego podproboszczego.“— Opisanie to składa się z 17 paragrafów, mianowicie: opisuje kościoł pod względem architektonicznym, kiedy obchodzi dzień poświęcenia; jakie są w sąsiedztwie jego kościoły, parafje i ich obszerność, wreszcie jacy duchowni kollegjatę składali. Opis cyborjum, tudzież jakie nabożeństwa odprawiać się zwykły. Opis chrzcielnicy i naczyń do Olejów świętych. Wymienienie 8 ołtarzów i nabożeństw odprawianych za dusze zmarłe; o prebendach i inwentarz ruchomości. Spis relikwij. Bractwa tamtejsze, których wymienia 6. Stan budowy kościoła, opis szczegółowy grobów i cmentarza. Budowle parafjalne i inne beneficjatorskie. Daléj wyszczególnia uposażenie kościoła i dochody. Skreśla opis archiwum kościelnego, zachowanych w niém dokumentów, summarjusz wizyt i ordynacij biskupich, summarjusz książek, których jest 200 i t. d. Wymienia księży w parafji będących, ich stopnie i nazwiska; wspomina o szkołach parafjalnych i innych. Wspomina daléj jeszcze o zakonnikach odwiedzających parafję. Opisuje szpital i jego dochody. Wzmiankuje o blizko położonym kościołku św. Marcina i o kaplicy we wsi Wawrowie; nakoniec nadmienia o zwyczajach tutejszych z kościołem styczność mających. Oddzielnie do rękopismu pomienionego dołączony jest opis statystyczny miasta Wiślicy, ale już inną, jak widać z pisma, nakreślony ręką.

— MŁYN.—Piszą z Lublina do Gaz. W.: Od dwóch blizko lat tuż pod miastem naszém, puszczono w bieg młyn parowy systemu amerykańskiego, o 6-ciu parach kamieni, z przyrządem do czyszczenia zboża. Zakład ten, jakkólwiek zdala położony od Warszawy, wybudowany został z całą starannością, tak pod względem wewnętrznego dokładnego urządzenia i wykończenia, jak i pod względem powierzchowności, że śmiało może być policzonym do gmachów zdobiących miasto. Wyroby tego zakładu w krótkim czasie zasłużyły już na uznanie publiczności, gdyż nie tylko miasto Lublin, lecz cała okolica na kilkanaście mil w około, mąki z młyna parowego lubelskiego potrzebuje. Towarzystwo, które wyłożyło kapitały na ten zakład, rozszerzając z powodzeniem handel swego przedsiębierstwa i zawdzięczając miejscowym mieszkańcom to uznanie, stara się z całą usilnością być użytecznėm i w tym celu wystawiło w samém m. Lublinie drugi zakład mieszczący w sobie wzorową piekarnię, obejmującą dwa piece belgijskie do wypieku chleba żytniego i jeden wiedeński do bułek pszennych, mogące wyprodukować do 15,000 funtów chleba i 2,000 funtów bułek na dobę. Machina parowa, machina do wyrabiania ciasta, oraz wszelkie urządzenia i przyrządy w tejże piekarni zaprowadzone, każą się spodziewać, że wypiek z niéj pochodzący zadowolić potrafi i odpowie wymaganiom praktykowanym w Lublinie pod względem wagi i gatunku chleba. Zakład ten, jakkolwiek już zupełnie ukończony, jeszcze nie został w bieg puszczony, na co mieszkańcy miasta z niecierpliwością oczekują, a o czém jak tylko to nastąpi doniesiemy. Przedsiębiercom należy się zasługa, że tak do budowy młyna jak i piekarni nie sprowadzali nikogo z zagranicy, ani też zagranicznych materjałów (prócz cegły ogniotrwałéj, któréj u nas w takiéj ilości, aby drugim można było odprzedawać, jeszcze nie wyrabiają), starali się nieużywać, chcąc tém pokazać, że i nasze krajowe fabryki, z krajowych materjałów i tutejsi fabrykanci mniejszym nawet kosztem aniżeli obcy, toż samo wykonać potrafją.

— GRAD.—Z powiatu Łomżyńskiego: Grad jaki nas nawiedził, a jakiego najstarsi ludzie nie pamiętają, bo wielkości kurzych jaj, spiczastego kształtu, wielkich szkód w polu stał się powodem. Była to straszna chwila, szyby leciały jak grad, drzewa łamały się tak w lesie jak w ogrodach, a o ogrodowiźnie i nie ma co mówić; jednėm słowem szkody ogromne. (G. W.)

— LOKOMOTYWY DRÓŻNE. Piszą z Poznania: Używana już w W. Ks. Poznańskiém lokomotywa drożna, zajmowała w wysokim stopniu uwagę publiczności różnych stanów, mianowicie na wystawie londyńskiéj i hamburskiéj. Ważna jest okoliczność, że na wystawach takich nietylko pokazują tego rodzaju maszyny, ale i z praktycznėm ich użyciem oznajamiają publiczność, chociaż przyznać należy, iż próby te najczęściéj nie wystarczają ku ocenieniu użyteczności tych machin, wśród różnych okoliczności, do których liczy się mianowicie ów szereg nieprzewidzianych trudności i przeszkód miejscowych. W „National Zeitung“ zestawiono ciekawy rezultat, zebrany podczas trzechmiesięcznego używania takiéj lokomotywy, o sile dziesięciu koni, zakupionéj przez towarzystwa Powiśla, z fabryki pp. Aveling i Porter w Rochester, którą przeznaczono do transportu węgla brunatnego z kopalni gościeradzkiéj do Bygdoszczy. Odległość tę, wynoszącą około $2\frac{1}{2}$ mili, przebywa ona w $3\frac{3}{4}$ godziny czyli milę w $1\frac{1}{2}$ godziny, po drodze żwirowéj, która począwszy od Gościeradza aż do Bydgoszczy prowadzi ciągle w kierunku ukośnie spadającym. Dzienny jéj transport wynosi około 300 centnarów, węgla, zatém tyle, ileby 10 koni ciężarowych uwiozło. Najpierwsza niedogodność pokazała się w tém, że lokomotywa ta nie mogła bez znacznego uszkodzenia pokładu mostowego przebywać mostu, prowadzącego o $1\frac{1}{4}$ mili od Bydgoszczy przez Brdę; musiano więc przed nim stawać i przekładać z uczepionych do niéj wozów ciężar na przygotowane na ten cel podwody, chcąc go do miasta odstawić. Inna również niedogodna okoliczność pokazała się, gdy rzeczona lokomotywa, razu pewnego wracając bez ciężaru z Bydgoszczy do Gościeradza, z powodu oślizgłéj wśród ulewy drogi, kilka godzin więcéj czasu niż zwykle do przebycia téj przestrzeni potrzebowała. Wnosić stąd można, że gołoledź, która na wspomnionéj właśnie szosie, z powodu lesistéj okolicy i wynikającego stąd braku światła słonecznego, zwykle trwa dłużéj niż w innych stronach, znacznie przysporzy zmudy, tém bardziéj, że zarząd drogi szosowéj nigdy nie zezwoli na przysuwanie do kół lokomotywy oceli, mogących jedynie tego rodzaju przeszkody zwalczyć. Za każdą podróż tam i napowrót opłaca lokomotywa 27 złp. szosowego, a lubo opłata ta już jest wysoką, nie pokrywa mimo to szkody wyrządzanéj przez znaczne wyrzynanie kolei, którą także wszystkie prowadzone przez nią wozy chodzą; oprócz tego zmiejszył się znacznie z przyczyny ogromnego hałasu téj lokomotywy, transport i podróże dotąd zwykłemi zaprzęgami na téj drodze odbywane, gdyż konie, nie wzwyczajone do widoku tego, najczęściéj w bok uderzają i tym sposobem narażają swych właścicieli na rozmaite szkody i niebezpieczeństwo. Ponieważ można ją ogrzewać tylko węglem kamiennym, codzienny koszt jéj utrzymania wynosi:

	tal.	sgr.	fen.
1) za 15 szefli węgla	4 —	15	—
2) szosowe	4 —	15	—
3) maszynista i robotnicy	2 —	25	—
4) smarowidło i oléj	— —	15	—
5) procent od 4,500 tal. rozłożony na 200 dni	1 —	3	9
6) konie dodatkowe	2 —	—	—
7) reperacje i amortyzacja rozłożone na dni 200	3 —	11	3
Razem	18 —	25	—

Tyle więc kosztuje każda podróż, kiedy 10 koni zastąpiłoby ją zupełnie a kosztowałoby tylko 10 talarów.

PRZEGLĄD ROLNICZY.

Urodzaje, jakeśmy już uprzednio wspominali, u nas, i to prawie wszędzie, bardzo piękne, i oprócz siana, którego skąpo, reszta zbóż, jak równie i roślin okopowych, a nawet warzywa nie pozostawują nic do życzenia. Żniwa w blizkości miasta prawie pokończone, daléj jeszcze wiele jarzyny na polu, trudność dostania robotnika i dżdże ostatnie stanęły temu na przeszkodzie.

Dżdże te wiele przeszkodziły w uprawie ugorów i teraz siewbę opaźniają. Runie wcześniéj usiane wesoło się prezentują, daj Boże ciepłą i długą jesień, a jeszczeby się z pola zebrało, siewy posztukowało, wybrało kartofle, i zimową podorywkę choć w części uskuteczniło, lecz się na to spuszczać nie należy i z kopaniem kartofli pośpieszać, bo jak ze wszystkiego wnioskować można, silne nocne przymrozki wkrótce nastąpią.

Inwentarze dotąd zdrowo się trzymają, o zarazie na bydło niesłychać, z owcami tylko ostróżnie się obchodzić należy i dawać zawczasu karm suchy w porze dżdżystéj, a nawet słomę żytnią codziennie (choć owce wychodzą na paszę) na noc w jaśle zakładać; jest to jedna z najlepszych prezerwatyw, teraz właśnie, póki się choroba nie rozwinie, rewidować stada i sztuki, których bladość skóry i oczu widoczna, i częsty kaszel słyszeć się daje, wyłączyć, postawić na suchym karmie i dawać raz na dzień mąki ze słodu suszonego, do którego na ośminę mąki dodaje się 2 garnce soli; garniec proszku jagód jałowcowych, $\frac{1}{2}$ garnca proszku korzenia ajeru, funt koperwasu żelaznego, wszystko to zmieszać, skropić kwartą olejku terpentynowego i dawać téj mąki po półkwarty na sztukę, na czczo. Co dwa dni dawania dzień spauzować, tak powtarzać przez trzy tygodnie z rzędu, a ręczę, gdy choroba dopiéro w zarodzie, że zupełnie ustanie, bo gdy się motylice zupełnie rozwiną, na to już lekarstwa niema i szkoda tylko zachodu i mięso, gdy owca schudnie, stracimy. Dla tego też przed rozpoczęciem leczenia radzimy zrobić na jednéj sztuce sekcję, żeby ocenić dokładnie stopień rozwinięcia się choroby.

Używałem z dobrym skutkiem w małych dozach kamfory, lecz środek ten dobry dla skopów, matki bowiem kotne zaraz płód zrzucają i w ogóle potém tak matki jak i tryki do rozpłodu bywają niezdatne.

Gorzelnie czynne w tym roku będą, a nawet czynniejsze niż kiedykolwiek, bo urodzaj kartofli ku temu sprzyja. W wielu miejscowościach, gdzie transport trudny i handel mniéj ożywiony, korzystniéj będzie i zboże na wódkę przepędzić, zyska na tém inwentarz, który się lepiéj przezimuje i rola przez zwiększenie nawozu i sam gospodarz korzystniéj spienięży swój produkt; mimo wszelkich rozumowań, wiele i bardzo wiele jest gospodarstw takich, których egzystencja bez gorzelni niepodobna. Weźmy naprzykład gospodarstwa w Prusiech, gdzie kultura do wysokiego stopnia doprowadzona, gdzie uprawa roślin pastewnych tak obszerna, a przecie niewielebyśmy znaleźli tam większych gospodarstw obchodzących się bez gorzelni. Uważając ze stanowiska moralnego, nie gorzelnie to, ale nadużycia rozpostrzeniają pijaństwo. Jednąbyśmy tylko mieli zrobić uwagę gospodarzom posiadającym gorzelnie, aby urządzić aparata takie, któreby nie szumówkę, ale czysty spirytus wysokich stopni produkować mogły. Zyska się na mniejszéj ilości naczyń do pomieszczenia, na składach, na kosztach transportu, bo już się wody naprożno wozić nie będzie, a ze spirytusu wódkę łatwo zrobić; nareszcie, tym sposobem produkt ten mógłby się stać przedmiotem handlu zagranicznego, a wtenczas wszedłby na istotną korzystną dla gospodarstwa krajowego drogę, boby tu gospodarz korzystnie spieniężał razem zboże i drzewo wzięte do wypędu, oraz robotnika, a w kraju zostawałby nawóz i cała powiększona o wiele produkcja zwierzęca.

Niedawno donosiliśmy czytelnikom naszym o amerykańskiéj maszynie do dojenia krów, znajdującéj się na zeszłorocznéj wystawie całego świata w Londynie, Wykazaliśmy całą ważność tego wynalazku, szczególniéj dla nas, gdzie taki brak dobrego, a nadewszystko wytrwałego robotnika, a wiadomo jak wiele od dobrego wydojenia krowy zależy, bo to na całą mleczność krowy nadal wpływa. Otoż maszyna ta mająca niejakie jeszcze dotąd wady konstrukcji, a szczególniéj zbytek skomplikowania, co utrudniało jéj dokładne po każdém użyciu oczyszczanie, dziś zupełnie uproszczoną została i objętość jéj zmniejszona. Dziś pompka razem z guttaperczowemi rurkami, które się wkładają na cycki, nie jest przytwierdzona do wiadra, do którego ścieka mléko, a stanowi zupełnie oddzielną małą machinkę, którą robotnik przenosi z sobą od jednéj sztuki do drugiéj. Oprócz tego, dla nadania działania pompce, porusza się tylko jedną rękojeść, druga zaś służy tylko dla podtrzymania, i przymocowywa się do ramienia drugiego. Widzieliśmy sami tę machinkę w działaniu i śmiało ją naszym gospodyniom polecamy. Dziwna, iż kiedy ta machinka kosztuje tu w Wilnie lub w Kownie 25 r. sr., w Berlinie kosztuje tylko 12 talarów: Adres fabryki, która ją wyrabia, następny: Charlottenstrasse 50 bei M. Leipziger.

Na zakończenie podajemy ceny targowe wileńskie na ostatnim targu przez nas samych notowane. Zyta pud kop. 50 i mimo znacznego dowozu żyto znajdowało wielu kupców i w moment rozkupione zostało, gryka 10 rs. beczka, jęczmień 8 rs., groch 10 do 11, owies 4 rs. kop. 50, siana pud kop. 30, kartofli beczka najpiękniejszéj 3 rs., ogrodowin jeszcze na miarę nie przedają, lecz dowóz jej był znaczny i przedawane w pękach ogrodowiny są nadzwyczaj bujne i stosunkowo tanie. Masła jednego na targach dowóz bardzo mały, chociaż potrzebowanie jego jest wielkie i cena za pud 8 rs. kop. 50 dochodzi. Drobiu na targach, szczególniéj teraz w czasie świąt żydowskich, bardzo wiele spostrzegać się daje, gęsi płacono po kop. 50 sztukę, kaczka 35 kop., kura kop. 30. Bydło opasowe, z powodu znacznéj ilości dopędzanego w tym czasie bydła miejscowego podkarmionego na paszę, cokolwiek na cenie straciło, dziś wół stepowy karmny płaci się najwyżéj 45 do 50 rs., miejscowy z paszy, 24 do 30-tu, jałowica także z paszy 15 do 20, baran 3 rs., wieprz karmny 20 do 24 rs.; cielęta jako w téj porze rzadkie są nadzwyczaj drogie i średnie cielę 3-ch tygodniowe kosztuje 5 do 6 rs., wieprze chude, kupowane na ukarm nietylko do miasta ale i przez wielu gospodarzy na wieś są obecnie nader poszukiwane i dobrze płacone. Urodzaj obecny kartofli i taniość zboża, a stąd łatwość i taniość ukarmienia w porównaniu z wysoką ceną mięsa i okrasy, na które to przedmioty potrzebowanie z każdym dniem się obecnie zwiększa, spekulację karmienia wieprzów w bardzo korzystnych stawia warunkach. Stąd też powtarzam potrzebowanie chudźców jest wielkie i cena 3ch letniego chudego wieprza 10 do 12 rs. dochodzi. Może po ś. Michale Oszmiana i Ejszyszki, jak zwykle tak i w tym roku, nierogacizny dostarczą, chociaż jak nam wiadomo kupcy z Prus wiele stamtąd nierogacizny wykupili. Ceny mięsa w jatkach wołowego 6 do 7 kop. funt, baranina 6 kop., świnina 10 kop., słoniny świeżej 17 i pół, wędzonéj 20 kop., sadła 15 kop. Mleka garniec świeżego niezbieranego płaci się w mieście 20 kop., śmietany garniec 75 kop. T. S.

ROZMAITOŚCI.

— Żydzi. Kolb w swojéj statystyce podaje następną ilość żydów: w Anglji 60,000, we Francji 80,000, we Włoszech, 45,000, w Szwajcarji, 4,300, w Belgji 1,500, w Danji, 8,500, w Szwecji, 1,000, w Hollandji 66,000, w europejskiéj Turcji 70,000 w Austrji, 1,050,000, w Prusiech, 260,000, w pozostałych Niemczech, 600.000, w Rossji i Królestwie Polskiém, 1,800,000, w ogóle w Europie 3,600,000, a na całéj kuli ziemskiéj do 6 miljonów.

— Rajskie ptaki. Angielski naturalista Alf. Wallace, przywiózł ostatniemi czasy do Anglji kilka par żywych rajskich ptaków z Nowéj Gwinei, która, jak wiadomo, jest ojczyzną tych ptaków. Pomimo kilkakrotnych podróży do tego kraju od roku 1856, zaledwie się mu udało na 13 znanych gatunków przywieźć pięć. Prawdopodobnie są one nierównie rzadsze niż przed dwudziestą laty. Przyroda, mówi p. Wallace, tak urządziła, by udzielane przez nią skarby nie straciły swéj wartości, z powodu łatwego do nich dostępu. Naprzód, wybrzeże jest nagie, bez przystani i wystawione na wszelkie burze Oceanu Wielkiego; potém, kraj okrywają góry porosłe drzewami, a liczne bagniska i przepaście przecinają go we wszystkich kierunkach; wreszcie mieszkańcy należą do ludzi najdzikszego charakteru i zostają na najniższym stopniu cywilizacji. Wszystkie znane rajskie ptaki pochodzą z północno zachodniego półwyspu Nowéj Gwinei, najszęściéj zwiedzanego przez kupców z Malezji.

— Upały. Dnia 7-ego sierpnia było w Paryżu tak nadzwyczajne gorąco, że w miejscach wystawionych na północ termometr podniósł się do 33-ch stopni, o południu zaś termometry doszły, jak zapewniają, aż do 52 stopni. W Poznaniu zaś 11 sierpnia, tak było parno, że po południu w wielu szkołach miejskich dano rekreacją. W Bydgoszczy 10 tegoż miesiąca termometr wieczorem wskazywał 27 stopni ciepła. W New-Yorku z upałów codzień po trzydziestu kilku ludzi umiera.

— Róża. W Szkocji, w Pertshire, w ogrodzie prywatnym kwitnie krzak róży, na którym narachowano ośm tysięcy pięćset róż. Drzewko to ma wysokości półczwarta metra, a 16 metr. obwodu.

— Napoleon III. Niejakiś Hundling, niemiecki literat, umyślił napisać romans pod tytułem „Napoleon III.“ We Francji romans ten surowo wzbroniony, lecz w Niemczech czytają go z chciwością i w krótkim przeciągu czasu został przełożony na trzy obce języki, pomiędzy innemi na hollenderski.

— Rocznica Szekspirowska. Anglja przysposabia się czynnie do obchodu 300 letniéj rocznicy urodzin Szekspira, dnia 23 kwietnia 1864 r., która ma być narodową uroczystością nietylko w Londynie, lecz w prowincjach i kolonjach zamieszkałych przez Anglików. Przytém ma być wzniesiony pomnik poecie na najwznioślejszém miejscu w Londynie.

— Przywiązany ojciec. W okolicach Bernu, w miasteczku Tramelan, podczas jarmarku, w biały dzień, na ulicy, pewien traktjernik ze swoim przyjacielem napadł na nauczyciela, zajmującego się w tém miasteczku uczeniem dziatwy. Znajomi nauczyciela pomogli mu wydobyć się z rąk rozwścieklonego traktjernika. Lecz gdy nauczyciel powrócił do domu, traktjernik wyłamał drzwi jego mieszkania i złajał do ostatnich słów nietylko nauczyciela lecz i żonę jego. I cóż było przyczyną téj dwukrotnéj napaści? Ni mniéj ni więcéj tylko to, że nauczyciel ukarał tego dnia syna traktjernika a swojego ucznia. Niesądźcie jednak, że kara była cielesną, bynajmniéj! uczeń musiał przesiedzieć pół dnia w karcerze i napisać przez ten czas trzydzieści razy: „Nie będę się lenił, nie będziesz się lenił i t. d.“ Ma się rozumieć, że traktjernik będzie przyzwoicie ukarany.

KURSA GIEŁDOWE.

PETERSBURG, 17 (29) września.

Sześcioprocentowe ross. srebr.	$106\frac{1}{2}$ %.
Pięcioprocentowe 1-éj pożyczki (żąd.)	91.
„ 2-éj „	$92\frac{1}{2}$, 93.
„ 3-éj „	
„ 4-éj „	„
„ 5-éj „	$91\frac{1}{4}$, 92.
„ 6-éj „	97.
„ 7-éj „	92, $91\frac{5}{8}$.
Czteroprocentowe 1-éj, 2-éj 3-éj i 4-éj poż.	83.
„ 5-éj poż.	„
Pięcioproc. bilety banku państwa.	$96\frac{3}{4}$, 97.
Akcje Głównego Tow. kolei żelaz.	$106\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$.
Obligacje $4\frac{1}{2}$ proc. tegoż. Tow.	$81\frac{1}{2}$.
Akcje ryzko-dynab. kolei żelaz.	$92\frac{1}{2}$, 93.
Weksle (na 3 mies.): na Londyn	$37\frac{7}{8}$, $\frac{15}{16}$ p.
— — na Amsterdam	$186\frac{1}{2}$, $187\frac{1}{4}$ c.
— — na Hamburg	$33\frac{13}{16}$, $\frac{7}{8}$ sz. b.c.
— — na Paryż	398.
Disconto od 7 % do 8%.	

WARSZAWA, 29 (17) września.

Listy zastawne oprócz kuponu (żąd.)	13 r. $94\frac{1}{2}$ k.
Obligi skarbowe — (żąd.) —	79— 27 —
Akcje Główn. Tow. kolei żel.	„— „ —
Akcje spółki żeglugi parowéj	„— „ —
Obligacje tejże spółki	„— „ —
Akcje drogi żel. warsz.-bydgoskiéj	„— „ —
— — warsz.-wiedeńskiéj.	„— „ —
Weksle: na Berlin (2 mies.) za 100 tal.	95— 10 —
— na Hamburg (2 m.) za 300 m.	143— 22 —
— na Paryż (2 mies.) za 300 fr.	76— 20 —
— na Wiedeń (2 mies.) za 150 złr.	85— 80 —
— na Londyn (2 mies.) za 1 fst.	6— 39 —
— na Petersburg (1 m.) za 100 r.	99— „ —
— na Moskwę (1 mies.) za 100 r.	„— „ —

BERLIN, 29 (13) września.

Rossyjskie 5-procentowe 5-éj poż.	$89\frac{3}{4}$ %.
— — 6-éj poż.	96.
Polskie obligacje skarbowe oprócz kup.	„
— listy zastawne	„
— bilety bankowe.	„
Weksle: na Petersburg (3 tyg.) za 100 r.	104 t.
— na Warszawę (krótki term.) za 90 r.	94 tal.

HAMBURG, 25 (13) września.

Rossyjskie 5-proc. 5-éj pożyczki.	$84\frac{3}{4}$ %.
— — 6-éj pożyczki	92 %.
— — 7-éj pożyczki	„ %.
Weksle na Petersburg (3 mies.) za 1 r.	$32\frac{3}{8}$ sz. b.

AMSTERDAM, 25 (13) września.

Rossyjskie pięcioproc. 5-éj pożyczki.	84 %.
— — 6-éj p.	$90\frac{1}{2}$ c.
Weksle na Petersburg (3 mies.) za 1 r.	„ c.

LONDYN, 25 (13) września.

3-procentowe ang. konsolidy.	$93\frac{5}{8}$ %.
Rossyjskie 5-proc. 2-éj poż.	„
— — 7-éj poż.	„
Weksle na Petersburg (3 mies.)	$36\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$ p.

PARYŻ 25 (13) września.

Renta 3-proc.	67, 40, 50.
Akcje kredytu ruchomego.	1147.
Akcje Główn. Tow. kol. żel.	„
Weksle na Petersburg za 1 r. (3 m.)	388, 390 c.

† Dnia 6 bież. m. w majętności swéj Ruckiém Siole spoczął w Bogu b. prezes sądu pow. święciańskiego i kawaler Krzysztof Mackiewicz. Zwłoki jego po przywiezieniu do Wilna złożone zostały w kościele Ewangelicko-Reformowanym, skąd dnia dzisiejszego o godzinie $10\frac{1}{2}$ przed południem będą odprowadzone na cmentarz.

Пріѣхавшій въ Вильно до 20 сентября.

ГОСТИННИЦА ПОЗНАНСКІЙ. Стат. сов. Маковъ. Полк. Лисаневичъ. Полк. Озеровъ съ женою. Кол. сов. Давыдовъ. Пом. Осипъ Гольстенъ съ фамильею. Баронъ Александръ Штемпель. Помѣщ. Антонана Чечотъ съ фамилью. Инж. подпол. Саковскій. Тит. сов. Минкевичъ. Поруч. Андерсонъ. кап. Гаартманъ. кап. Аракинъ. Пор. Наркевилъ и Навроцкій. колл. сек. Бересніевъ.

ГОСТИННИЦА ЕВРОПА. Генералъ. шт. полков. Владиміръ Крывоносовъ. отстав. пор. Александръ Петровичъ Логиновъ. Александръ Адамовичъ Буковскій. Людвигъ Ивановичъ баронъ Ротъ. Фелиція Игнатіева Уразова. кол. сек. баронъ Гротусъ. 2-й гильдіи куп. Лейзаровичъ. отстав. пор. Карлъ Маріянъ Сейдлицъ. полк. Зейфертъ изъ Варшавы. жена генер. лейт. Александра Иванова Петерсонъ. князь полк. Щебровъ началь. воен шт. Михаилъ Ивановичъ Пощинъ членъ губ. присут.

Przyjechali do Wilna do 20 września.

HOTEL POZNAŃSKI. Rad. st. Makow. — Pułkownik Lisaniewicz.— Pułk. Ozierow z żoną. — rad. kol. Dawydow.— ob. Józef Holsten z familją. — baron Aleksander Sztempel.— Ob. Antonina Czeczot z familją. inż. podpułk. Sakowski.— rad. hon. Minkiewicz.— por. Anderson.— kap. Hartman. — kap. Arakin.— Porucz. Narkiewicz i Nawrocki.— sekr. kol. Beresniew.

HOTEL EUROPEJSKI. Jen. sztabu półk. Włodz. Krywonosow.— dymis. porucznik Aleksander Łoginow. Aleksander Bukowski.— baron Ludw. Rott. — Felicja Urazowa.— sekr. kol. baron Grotuz. — Lejzarowicz kup. 2 gildy.— dym. porucz. Karol Marjan Sejdlitz. — pułk. Zejfert z Warszawy.— żona jen.-lejtn. Aleksandra Petersen.— książe pólk. Szczerbow nacz. woj. szt. Michał Poszczyn czł. urz. gub. z Mińska.

Дозволено Цензурою. 20 Сентября 1863 г. Вильно.

W Drukarni A. H. Kirkora.

ОБЪВЛЕНІЯ.

По плану, утвержденному на поставку провіанта для войскъ, расположенныхъ въ раіонѣ Интендантства Виленскаго Военнаго округа на 1864 годъ, назначено произвести торги въ Управленіи Окружнаго Интендантства въ Вильнѣ на поставку хлѣба въ магазины и пункты губерній Виленской, Ковенской, Гродненской и Минской, съ тѣмъ, чтобы на поставку провіанта въ магазины Бобруйскіе, Кобринскій и Пинскій, прилегающіе къ водяному сообщенію, независимо назначенныхъ въ Интендантствѣ торговъ, предварительно были произведены торги въ Казенныхъ Палатахъ Полтавской и Кіевской, по сосѣдству этихъ губерній къ главнымъ пристанямъ, съ которыхъ обыкновенно доставляется хлѣбъ сплавомъ.

Сроки для торговъ и переторжекъ опредѣлены:

1) Торгъ 14 Октября, а переторжка 18 Октября сего года:

А., Въ Кіевской казенной Палатѣ на поставку сплавомъ годовой потребности, съ 1 Іюля 1864 по 1 Іюля 1865 года, для магазиновъ: Пинскаго и Кобринскаго;

и Б., Въ Полтавской Казенной Палатѣ, на поставку, сплавомъ же, годовой потребности съ 1-го Іюля 1864 по 1 Іюля 1865 года, для Бобруйскихъ магазиновъ Минской губерніи.

И 2) Торгъ 4, а переторжка 7 Ноября сего года, въ Общемъ Присутствіи Окружнаго Интендантства, во всѣ сухопутны магазины въ потребность съ 1-го Января 1864 по 1 Января 1865 года, такъ и въ случаѣ неуспѣха торговъ въ Кіевской и Полтавской казенныхъ Палатахъ, въ потребность съ 1 Іюля 1864 по 1-е Іюля 1865 года въ сплавные магазины: Бобруйскіе, Пинскій и Кобринскій.

Торги будутъ производиться на основаніяхъ, изъясненныхъ свода Военныхъ Постановленій устава Хозяйственнаго час. IV кн. I въ главахъ второй и шестой, изустные, отъ цѣнъ, какія объявятъ торгующіеся съ допущеніемъ и присылки запечатанныхъ объявленій. Для торговъ этихъ, согласно 724 ст. сего устава, будутъ опредѣлены секретныя цѣны, которыя ко времени производства торговъ, будутъ разосланы въ Торовыя Присутствія Кіевской и Полтавской Казенныхъ Палатъ и окружнаго Интендантства, и въ оныхъ будутъ храниться до совершеннаго окончанія переторжки, нераспечатанными; въ деньже торга и переторжки, пакетъ съ сими цѣнами предъявляется запечатанный лицамъ, явившимся къ торгамъ и остается на столѣ Присутствія въ виду всѣхъ, въ продолженіи торга и переторжки. По окончаніи переторжки и по вскрытіи запечатанныхъ объявленій, присланныхъ къ торгамъ, пакетъ съ секретными цѣнами вскрывается,въ Торговомъ Присутствіи Палаты или Интендантства при открытыхъ дверяхъ. Послѣ сего, Присутствіе приступаетъ, безъ огласки, къ соображенію цѣнъ, послѣдне-состоявшихся на торгахъ и объявленныхъ въ запечатанныхъ объявленіяхъ съ цѣнами, въ пакетѣ назначенными. Соображеніе цѣнъ, состоявшихся на торгахъ съ цѣнами секретными, будетъ сдѣлано въ самый день переторжки; только при многосложности этого соображенія, будетъ допущена отсрочка въ составленіи онаго до слѣдующаго за переторжкою дня.

Если по соображенію окажется, что цѣны, на переторжкѣ состоявшіяся, не свыше цѣнъ, означенныхъ въ запечатанномъ пакетѣ, хотябы то было и въ общей сложности казеннаго предпріятія, и хотябы къ торгамъ явился, или прислалъ объявленіе одинъ желающій, то подрядъ немедленно утверждается на мѣстѣ торговымъ присутствіемъ, безъ испрошенія на то разрѣшенія. Послѣ чего, никакой уже конкуренціи недопускается. Въ противномъ же случаѣ, т. е., когда послѣдне-состоявшіяся на торгахъ цѣны окажутся выше цѣнъ утвержденныхъ, объявляется торгующимся, что подрядъ не состоялся и возвращаются залоги. Но секретныя цѣны, какъ въ томъ, такъ и въ другомъ случаѣ, по силѣ 733 ст. час. IV кн. I свод. Воен. Пост., остаются въ тайнѣ и никому и ни въ какое время необъявляются.

Какъ на поставку провіанта въ магазины Бобруйскіе, Пинскій и Кобринскій, прилегающіе къ водяному сообщенію, назначаются торги въ двойнѣ, сперва въ Кіевской и Полтавской Казенныхъ Палатахъ, а потомъ въ Интендантствѣ, то Кіевская и Полтавская Казенныя Палаты, по произведеніи у себя торговъ, увѣдомятъ о послѣдствіи торговъ, по эстафетѣ Интендантство, съ возвращеніемъ конвертовъ съ секретными цѣнами, которые въ случаѣ неявки желающихъ торговаться, въ Палатахъ не должны быть вскрываемы.

Залоги для обезпеченія подрядовъ, какъ мѣстной, такъ и сплавной поставокъ, опредѣляются въ движимыхъ и недвижимыхъ имуществахъ, закономъ къ принятію въ залогъ дозволенныхъ, на *пятую* *) часть подрядной суммы. Въ обезпеченіе же задатковъ, которые пожелаютъ получить подрядчики, они должны представить такіе же залоги рубль за рубль, съ условіемъ, чтобы залоги, обезпечивающіе поставку, отвѣчали и за залоги, которые будутъ приняты подъ задатки.

Окружной Интендантъ объявляетъ о семъ къ всеобщему свѣдѣнію, съ тѣмъ:

1) Чтобы лица, желающія участвовать въ торгахъ, представляли въ Казенныя Палаты, или управленіе Окружнаго Интендантства, смотря потому, гдѣ назначены торги, при установленныхъ объявленіяхъ, залоги непремѣнно на канунѣ и въ дни самыхъ торговъ, до 11 часовъ утра.

2) Чтобы запечатанныя объявленія къ торагамъ подавались лично, или присылались въ тѣ мѣста, гдѣ назначены торги, съ такимъ расчетомъ, дабы они могли быть получены не позже 11 часовъ утра въ дни, назначенные для торговъ и переторжки, пакеты же, послѣ 11 часовъ полученные, считаются недѣйствительными и оставляются безъ дѣйствія, какъ сказано въ статьяхъ 701 и 705 час. IV кн. I. Свод. Воен. пост.

3) Чтобы въ объявленіяхъ объяснено было: сколько въ число заподряжаемой пропорціи, будетъ поставлено хлѣба овиннаго приготовленія и сколько сыромолотнаго.

За провіантъ, поставленный въ магазины и пункты на основаніи 251 ст. час. IV кн. II Свод. Воен. пост., при выплатѣ по магазинскимъ квитанціямъ денегъ, будетъ вычитаться изъ контрактной цѣны: по пяти коп. отъ четверти овиннаго и по десяти копѣкъ отъ четверти сыромолотнаго хлѣба, въ пользу Смотрителей магазиновъ, на пополненіе убыли и расхода, неизбѣжныхъ при храненіи провіанта.

4) Чтобы объявленія сіи сопровождались какъ законныма залогами, такъ и документами о званіи объявителя, и, по содержанію 1909 ст. 1 час. X тома Свод. Граж. зак., заключали въ себѣ: а., согласіе прянять подрядъ вполнѣ, во всѣ магазины по губерніи, или въ одинъ какой-либо магазинъ, на точномъ основаніи утвержденныхъ кондицій, безъ всякой перемѣны; б., цѣны, складомъ писанныя; в., мѣсто пребыванія, званіе, имя и фамилію объявителя, а также мѣсяцъ и число, когда писано, объявленіе. Надпись на пакетѣ, въ которомъ запечатано объявленіе, должна быть слѣдующая: „объявленіе въ такую-то Казенную Палату, или въ Виленское Окружное Интендантство къ торгамъ, казначеннымъ такихъ-то чиселъ, такого-то мѣсяца, на поставку провіанта въ магазины такой-то губерніи, или въ такой-то магазинъ.“

5) Что желающіе могутъ взять на себя поставку вообще по Губерніи, или раздробительно, по каждому магазину, или по всему раіону Интендантства, если то будетъ выгодно для казны; но на поставку въ одинъ магазинъ, согласно 912 ст. чсс. IV кн. I свод. Воен. пост., не можетъ быть болѣе одного поставщика.

И 6) Что по содержанію 1780 ст. час. 1 тома X свод. Граж. закон, желающіе имѣютъ полное право, до производства торговъ, составлять товарищества и торговаться противу общаго подрядчика.

Причемъ Окружной Интендантъ предваряетъ:

А. Что кондиціи, на основаніи коихъ должны производиться поставки, какъ равно вѣдомости, показывающія потребность провіанта въ каждый магазинъ и пунктъ, желающіе могутъ видѣть въ казенныхъ Палатахъ и въ Управленіи Окружнаго Интендантства предъ началомъ торговъ.

Б., Что подрядчики не могутъ быть допущены къ торгамъ на тѣхъ залогахъ, которые въ настоящее время обезпечиваютъ принятые ими и не оконченные еще подряды и состоятъ не свободными;

И В., Что участвующіе въ торгахъ, лично и посредствомъ запечатанныхъ объявленій, не должны включать съ своей стороны условій, несогласныхъ съ кондиціями; но если лица, желающія оставить за собою подрядъ, найдутъ въ чемъ либо кондиціи для себя неудобными, то замѣчанія на нихъ, на основаніи 623 и 624 ст. час. IV кн. I свод. Военн. Пост., должны представить заблаговременно, до производства торговъ, тѣмъ мѣстамъ, гдѣ торги назначены. Г. Вильно, Сентября 2 дня 1863 года.

Окружной Интендантъ Польманъ.
Дѣлопроизводитель Заготовительнаго Отдѣленія Аренсъ.
2—476

*) Въ прибавленіи къ 102 N. „Виленскаго Вѣстника“ тутъ по ошибкѣ напечатано было: „двадцатую“.

Отъ Виленскаго Приказа Общественнаго Призрѣнія объявляется, что въ Присутствіи онаго 11 числа Октября мѣсяца сего года будутъ производиться торги съ переторжкою чрезъ три дня, на поставку въ трехлѣтіе съ 1864 по 1 Января 1867 года всѣхъ жизненныхъ припасовъ и матеріяловъ для подвѣдомственныхъ сему Приказу Ошмянской, Лидской, Трокской, Свенцянской, Вилейской и Дисненской Уѣздныхъ дольницъ Виленской Губерніи, для каждой порознь или для всѣхъ вмѣстѣ, по желанію подрядчиковъ. По сему желающіе участвовать въ сихъ торгахъ, благоволятъ прибыть на оные въ Приказъ съ благонадежными залогами, гдѣ будутъ предъявлены имъ кондиціи.—Причемъ объявляется, что означенные торги будутъ производиться на точномъ основаніи X. Т. части I. Книги IV раздѣла III (изд. 1857 г.) Устава о казенныхъ подрядахъ, для чего лица, желающія вступить въ означенный подрядъ, обязанны представить въ Приказъ, при прошеніяхъ, до наступленія торговъ, паспорты или другіе выды о своемъ званіи и благонадежные залоги, которые, согласно 1833 ст. Т. X. должны простираться до третьей части годовой подрядной суммы, т, е. на 9000 руб, сер; что послѣдняя цѣна, состоявшаяся на переторжкѣ, есть оканчательна и что послѣ переторжки, на основаніи 1862 ст. тогоже тома, никакія уже новыя предлаженія не будутъ приняты, а если кто либо изъ желающихъ не будетъ въ состояніи прибыть лично, или вринять участіе въ торгахъ посредствомъ повѣреннаго, то можетъ прислать въ Приказъ, на основяніи 1909 и 1935 ст. Т. X. Части I. объявленіе въ запечатанномъ пакетѣ, съ приложеніемъ залога, но объявленія таковыя должны быть доставлены въ Приказъ не позже 11 часовъ 15-го числа будущаго Октября мѣсяца т. е. до начала переторжки, 2—465

Swieże Lampredy,

PASZTETY, TRUFFLE, SOJE i PIKLE otrzymał Edward Fechtel. 2—

Pewna osoba szuka miejsca nauczycielki, dowiedzieć się można na Tatarskiéj ulicy w domu prezydenta Boguckiego pod N-rem 841. N. 478—2

Chmiel

Bawarski, sprowadza na żądanie Edward Fechtel, 3—

OGŁOSZENIA.

Podług planu zatwierdzonego na dostawę prowjantu dla wojsk konsystujących w rajonie Intendantury wileńskiego okręgu wojennego na 1864 rok, przeznaczono odbyć licytację w zarządzie okręgowéj Intendantury w Wilnie na dostawę zboża do magazynów i do punktów gubernij Wileńskiéj, Kowieńskiéj, Grodzieńskiéj i Mińskiéj, z tém aby na dostawę prowjantu do magazynów Bobrujskich, Kobryńskich i Pińskiego, przyległych do wodnéj komunikacji, niezależnie od naznaczonéj w Intendanturze licytacji, odbyły się poprzednio licytacje w izbach skarbowych Połtawskiéj i Kijowskiéj, z przyczyny sąsiedztwa tych gubernij z głównemi przystaniami, od których zwyczajnie wysyła się zboże wodą.

Termina licytacij i przetargów oznaczono:

1) Licytacja 14 października a przetarg 18 tegoż miesiąca.

a) W Kijowskiéj izbie skarbowéj, na dostawę wodą rocznego potrzebowania od 1 lipca 1864 do 1 lipca 1865 roku dla magazynów Pińskiego i Kobryńskiego.

i b) W Połtawskiéj izbie skarbowéj na dostawę również wodą rocznego potrzebowania od 1 lipca 1864 do 1 lipca 1865 r. dla Bobrujskich magazynów mińskiéj guberni.

i 2) Licytacja 4-go, przetarg 7 listopada bieżącego roku w ogólnym urzędzie Intendantury okręgowéj do wszystkich lądowych magazynów na potrzebę od 1 stycznia 1864 do 1 stycznia 1865 roku, również w razie niedojścia licytacji do skutku w kijowskiéj i połtawskiéj izbach skarbowych na potrzebę od 1 lipca 1864 do 1 lipca 1865 roku do spławnych magazynów bobrujskich, pińskich i kobryńskiego.

Licytacja odbędzie się na zasadach wyrażonych w zb. pr. wojen. ust. gospodarcz. cz. IV ks. 1 rozdziału 2-go i 6-go ustnie, od cen, jakie dadzą licytanci, z dozwoleniem przysyłania i opieczętowanych deklaracij. Na tę licytację będą oznaczone sekretne ceny stosownie do 724 art. tejże ustawy, jakowe przed odbyciem licytacji będą rozesłane do targowych urzędów kijowskiéj i połtawskiéj izb skarbowych i okręgowéj intendantury i w onych pozostaną do zupełnego ukończenia przetargu nierozpieczętowane; a w dniu licytacji i przetargu koperta z temi cenami okazuje się opieczętowana, osobom, które stanęły do licytacji i zostaje na stole w urzędzie w obecności wszystkich w ciągu licytacji i przetargu. Po ukończeniu przetargu i po otwarciu opieczętowanych deklaracij przysłanych na licytację, koperta z sekretnemi cenami otwiera się w targowym urzędzie izby lub intendantury przy drzwiach otwartych. Potém urząd przystępuje,nieogłaszając do porównania cen ostatecznie przyznanych na licytacji i podanych w opieczętowanych deklaracjach z cenami w kopercie naznaczonemi. Porównanie cen przyznanych na licytacji z cenami sekretnemi będzie uczynione w samym dniu przetargu; i tylko przy znacznéj komplikacji tego porównania dozwala się odroczenie do następnego dnia po przetargu.

Jeśli po porównaniu okaże się, iż ceny przyznane na przetargu nie przenoszą cen oznaczonych w opieczętowanéj kopercie, chociażby to było i w ogólnym składzie antrepryzy rządowéj i chociażby na licytację stanął lub przysłał deklarację jeden konkurent, to antrepryza niezwłocznie się zatwierdza na miejscu przez urząd targowy,nie starając się na to zezwolenia. Poczém już żadnéj konkurencji być nie może. W przeciwnym zaś razie, kiedy ostatecznie przyznane na licytacji ceny będą wyższe od cen zatwierdzonych, to licytantom ogłasza się, iż antrepryza do skutku niedoszła i kaucje się zwracają. Lecz ceny sekretne jak w tém tak i w drugiém wydarzeniu, z mocy 733 art. cz. IV ks. 1 zb. pr. woj. pozostają w sekrecie i nikomu w żadnym czasie okazane nie będą.

Ponieważ na dostawę prowjantu do magazynów bobrujskich, pińskich i kobryńskiego, jako przyległych do komunikacji wodnych przeznaczają się podwójne licytacje, naprzód w kijowskiéj i połtawskiéj izbach skarbowych, a potém w intendaturze, to kijowska i połtawska izby skarbowe po odbyciu w nich licytacji zawiadomią o skutkach licytacij sztafetą do intendantury, z powróceniem kopert z cenami sekretnemi, które w razie niestawienia się konkurentów na licytację w izbach, niepowinny być otwierane.

Ewikcje dla ubezpieczenia dostawy, tak miejscowéj, jako też i spławnéj, określają się w ruchomych i nieruchomych majątkach, prawem do przyjęcia na ewikcje dozwolonych, na piątą *) część antreprzyzowéj summy. Dla ubezpieczenia zaś zadatków, jakich będą życzyć liweranci, powinni oni przedstawić także kaucje rubel za rubel, z warunkiem, aby kaucje ubezpieczające dostawę odpowiadały też za kaucje, które zostaną przyjęte na zadatki.

Intendent okręgowy ogłasza o tém powszechnie dla tego:

1) Ażeby osoby życzące uczestniczyć na licytacji złożyły w izbach skarbowych lub w zarządzie okręgowego intendenta w miarę tego gdzie ma być licytacja, przy ustanowionych deklaracjach ewikcje, nieodzownie w przeddzień i w dni saméj licytacji do 11-éj godziny z rana.

2) Aby opieczętowane deklaracje przed licytacją składane były osobiście, albo nadsyłane do tych miejsc gdzie ma być licytacja, z takiém wyrachowaniem, aby takowe mogły być otrzymane niepóźniéj, jak o 11 godzinie z rana, w dni przeznaczone do licytacji i przetargu; deklaracje zaś po 11 godzinie otrzymane uważane będą za niebyłe i pozostają bez skutku,jak wyrażono w art. 701 i 705 cz. IV ks. I zb. pr. woj.

3) Aby w deklaracjach było wykazano, ile w ilości mającéj się dostarczyć, będzie się znajdować zboża osietnego a ile syromłotnego.

Za prowiant dostawiony do magazynów i punktów na mocy 251 art. cz. IV ks. II zb. pr. woj. przy wypłacie pieniędzy podług kwitancij magazynowych, będzie się odtrącać od summy kontraktowéj, po pięć kopiejek od każdéj czetwerti osietnego i po dziesięć kopiejek od czetwerti syromłotnego zboża, na rzecz dozórców magazynowych dla dopełnienia straty i rozchodu, nieuniknionych przy konserwowaniu prowjantu.

4) Aby przy tych deklaracjach były dołączane tak ewikcje prawne, jako też dokumenta o pochodzeniu deklaranta i podług brzmienia 1909 art. I cz. X t. zb. pr. cyw. zawierały w sobie: a) zgodzenie się przyjęcia dostawy w zupełności, do wszystkich magazynów w guberni, albo do jednego jakiego magazynu, na ścisłéj zasadzie kondycij zatwierdzonych, bez żadnéj odmiany; b) ceny wypisane słowami c) miejsce zamieszkania, stan, imię i nazwisko deklaranta, także miesiąc i datę, kiedy napisana była deklaracja. Nadpis na kopercie, w któréj będzie zawarta deklaracja ma być następny: „deklaracja do takiéj a takiéj izby skarbowéj, lub do wileńskiéj okręgowéj intendantury na licytację naznaczoną takiego, a takiego dnia, takiego miesiąca, na dostawkę prowjantu do magazynów takiéj gubernij, albo do takiego mianowicie magazynu.“

5) Że życzący mogą wziąść na się dostawę w ogólności do gubernij lub cząstkowo do każdego magazynu, albo po całym rajonie intendantury, jeśli to będzie dogodném dla rządu; lecz na dostawę do jednego magazynu zgodnie z 912 art. cz. IV ks. I zb. zb. pr. woj. nie może być więcéj jak jeden liwerant.

i 6) że podług brzmienia 1780 art. cz. I t. X. zb. pr. cyw. życzący mają zupełne prawo przed zaczęciem licytacji, składać towarzystwa i licytować naprzeciw ogólnego liweranta.

Przy czém intendent okręgowy uprzedza, iż a) kondycje, na mocy których powinny się odbywać dostawy, tudzież wiadomości wykazujące potrzebę prowjantu do każdego magazynu i punktu, życzący mogą przejrzeć w izbach skarbowych i w zarządzie okręgowéj intendentury przed zaczęciem licytacji.

6) Że liweranci niemogą być przypuszczeni do licytacji na tych ewikcjach, jakowe obecnie ubezpieczają przyjęte przez nich i niedokończone jeszcze dostawy i nie są wyswobodzone.

i c) że uczestniczący na licytacji osobiście i przez zapieczętowane deklaracje niepowinni podawać ze swéj strony warunków niezgodnych z kondycjami; lecz jeśli osoby życzące wziąść na się antrepryzę, znajdują w czemkolwiek dla się kondycje niedogodnemi, to uwagi na onych, z mocy 623 i 624 art. cz. IV ks. 1 zb. pr. woj. powinni przedstawić zawczasu przed odbyciem licytacji do tych urzędów, gdzie ma się odbyć licytacja. Wilno dnia 2 września 1863 roku.

Okręgowy intendent Polman.

Sekretarz wydziału przygotowawczego Arens.

2—476

*) W Dodatku do N. 102 Kurjera Wileńskiego, wydrukowano było omyłkowie: dwudziestą.

Wileński urząd opieki powszechnéj ogłasza, iż w nim 11 października 1863 r. odbędzie się licytacja z prawnym we 3 dni przetargiem na dostawę w ciągu trzechlecia od 1864 do 1867 roku wszystkich artykułów żywności i materjałów dla upodrządnionych temuż urzędowi, oszmiańskiego, lidzkiego, trockiego, święciańskiego, wilejskiego, i dziśnieńckiego powiatowych szpitali gubernij wileńskiéj, dla każdego z osobna lub dla wszystkich razem, podług życzenia liwerantów. Interesowani raczą przybyć na licytację do urzędu opieki z pewnemi ewikcjami, gdzie im będą okazane kondycje. Przytém ogłasza się, iż rzeczona licytacja odbędzie się na ścisłéj zasadzie X t. cz. 1. ks. IV dział III (wyd. 1857 r.) ustawy o antrepryzach rządowych, osoby więc życzące zawrzeć umowę powinny przedstawić do urzędu przy prośbie przed nastaniem licytacji pewne ewikcje, jakowe stosownie do 1833 art. t. X powinny dochodzić do 3-ciéj części rocznéj summy antrepryzy, t. j. na 9000 rub. sr.; że ostatnia cena przyznana na przetargu jest ostateczną i że po przetargu, na mocy 1862 art. tegoż tomu żadne już nowe propozycje nie będą przyjęte, a jeśli ktokolwiek z życzących nie będzie mógł przybyć osobiście, lub brać udziału w licytacji, to może przysłać do urzędu na mocy 1909 i 1935 art. t. X cz. 1 opieczętowaną deklarację z dodaniem ewikcji, deklaracje te jednakże powinny być nadesłane do urzędu przed 11 godziną 15-go października 1863 r. t. j. przed zaczęciem przetargu.

2—465

AVIS.

Mr. Bournier-Beaulieu, sujet français, appartenant à la partie enseignante supérieure de la capitale (Paris), dont il a des preuves incontestables, prolongera d'une année encore, en cette ville,son séjour que lui imposent, contre sa volonté, des intérêts personnels.

Enfin, aux vacances prochaines, il effectuera son départ de Vilna pour s'en retourner à Paris.

Pendant ce long espace de temps, ce professeur continuera ses leçons de tous les objets de sa langue. Déjà il les a commencées pour cette nouvelle année scolaire.

Mr. Bournier peut céder, à deux jeunes étudiants de respectables familles,une partie cloisonnée de sa chambre dont les fenêtres prennent jour sur des jardins.

Ces jeunes gens auront le double avantage de se former promptement à la conversation sociale française, aux heures du thé, du diner, de la promenade, et d'avoir, chaque jour, une leçon d'application pratique, si leurs parents le désirent.

Mr.Bournier donne ses leçons,depuis 8 heures du matin jusqu'à 8 du soir, chez lui, dans les familles et dans les pensionnats.

Son adresse:

Rue Abramowicz, 1-ère maison à l'entrée de la petite rue (Zaułek Abramowicz), maison d'Igielsztrom, après celle du gouverneur civil.

3—471

Дозволено Цензурою. 20 Сентября 1863 г. Вильно. W Drukarni A. H. Kirkora.

ПРЕЙСЪ-КУРАНТЪ
КЯХТИНСКИМЪ ЧАЯМЪ
НОВО-ОТКРЫТАГО
ЧАЙНАГО МАГАЗИНА
ПОДЪ ФИРМОЮ
„ШАНХАЙ“

ОПТОВАЯ ПРОДАЖА
въ Старомъ Гостинномъ дворѣ, амбаръ, № 55.

ВЪ МОСКВѢ.

РОЗНИЧНАЯ ПРОДАЖА
на Кузнецкомъ мосту въ д. Каразиныхъ, рядомъ съ магазин. Юнкера.

	Цѣны за фунтъ серебр. Руб.	Коп.
Черные Чаи.		
Сансинскій Хунмы	1	20
Тоже высокій сортъ	1	40
Фамильный...	1	60
Фамильн. Хунмы красненькій	1	80
Фу-че-фу	2	—
Ненхэо	2	—
Императорскій	2	30
Цвѣточные Чаи.		
Чвѣточн. квадратный фамильный ...	2	20
Цвѣточн. квадр. лучшихъ фамилій...	2	50
Цвѣточный лянсинъ	2	70
— — —	3	—
Лянсинъ ароматическій 3 р. 50 к. 4 р. и	4	50
Тоже затхилистый ... ... 5, 6 и	7	—

	Цѣны за фунтъ серебр. Руб.	Коп.
Желтые Чаи.		
Разныхъ фамилій ... ... въ 3, 5, 6 и	8	—
Штучные.		
Банка шелковая въ $^1/_4$ фунта	2	—
Тоже въ 1 фунта	8	—
Плетюшка въ $1^1/_2$ фунта	4	50
Тоже Китайской укладки...	6	—
Ящикъ Китайск. укладки въ 2 ф. ...	18	—
Тоже — въ 3 ф. ...	27	—
Зеленые Чаи.		
Разныхъ фамилій въ 2 р. 50 к., 3 р. 25 к. 4 р. 25 к., 8 р. и	12	—
Штучный.		
Ванзовой въ малой банкѣ	3	50
Въ богато-убраной банкѣ	4	50

ОБЪЯВЛЕНІЕ.

Излишнимъ считаю распространяться въ похвалахъ ЧАЯМЪ, отпускаемымъ изъ моего магазина, и надѣюсь что гг. цѣнители и знатоки попробовавъ ихъ, сами, отдадутъ имъ полную справедливость какъ по качеству ихъ, такъ и по соотвѣтственно сходнымъ цѣнамъ.

ПРОДАЖА ЧАЕВЪ производится на мѣстѣ въ Москвѣ, и съ пересылкою по почтѣ. Чаи развѣшаны фунтами и полуфунтами, запломбированны свинцою печатью моей фирмы съ обозначеніемъ цѣнъ; для сохраненія же аромата каждый фунтъ тщательно завертывается въ олово.

ПЕРЕСЫЛКУ ЧАЕВЪ чрезъ почту по всѣ города Имперіи, принимаю на свой счетъ.

УСТУПКА 5 процентовъ дѣлается при выпискѣ ЧАЮ на 30 р. въ одинъ разъ и болѣе.

САХАРЪ и КОФЕ отпускаются по существующимъ на Биржѣ цѣнамъ.

Адресоваться: въ чайный магизинъ подъ фирмою „ШАНХАЙ“, на Кузнецкомъ мосту, въ д. Каразиныхъ, Московскому купцу Семену Петровичу Бриліантъ въ Москву.

КОРРЕСПОНДЕНЦІЯ ведется на русскомъ, польскомъ, нѣмецкомъ и французскомъ языкахъ.

Печатать дозволяется Г. Вильно, Іюля 16 дня 1863 года. И. д. Виленскаго Полиціймейстера Подполковникъ Саранчовъ.
ВИЛЬНО, Въ Типографіи А. СЫРКИНА.

HERBATY OTRZYMANÉJ z KIACHTY

W NOWO-ODKRYTYM

SKŁADZIE

pod firmą

„SZANCHAJ“

SPRZEDAŻ HURTEM
w Starym Hostynym dworu,
№ 55.

W MOSKWIE.

SPRZEDAZ DROBIAZGOWA
na moście Kuźnieckim, w domie
Karazynów obok składu Junkiera.

Herbata czarna.	Cena za funt, Srebrem. Rub.	Kop
Chunmy z Sansinu	1	20
Ditto gatunek wysoki	1	40
Familijna	1	60
Familijna Chunmy Czerwonowa	1	80
Fu-cze-fu	2	—
Nencheo.	2	—
Imperatorska...	2	30
Kwiecista.		
Kwiecista kwadratowa familijna... ...	2	20
Kwiecista kwadratowa lepszéj familii...	2	50
Sansyn kwiecista...	2	70
— — — —	3	—
Ditto aromatyczna ... 3 r. 50 k. 4 r. i	4	50
Ditto zatchła ... ... 5, 6 i	7	—

Herbata żółta.	Cena za funt, Srebrem. Rub.	Kop.
Rozmaitych familij. ... ...w 3, 5, 6 i	8	—
Herbata sztuczna.		
Puszka jedwabna ćwierć funtowa ...	2	—
Ditto 1 funtowa	8	—
Plecionka półtora funtowa	4	50
Ditto upakowana w Chinach	6	—
Pudełko upakowane w Chinach na 2 fun.	18	—
Ditto — — — na 3 funty.	27	—
Herbata zielona.		
Rozmaitych familij na 2 r. 50 k., 3 r. 25 k. 4 r., 5 25 k., 8 r. i	12	—
Sztuczna.		
Wanzowa w małéj puszecze	3	50
W bogato ozdobionéj puszce...	4	50

OGŁOSZENIE.

Niepotrzebnym liczę rozwodzić się w pochwalach o HERBACIE, wychodzącéj z mego składu, i mam nadzieję i Pp. umiejący cenić i znawcy sprobowawszy takową oddadzą jéj zupełną sprawiedliwość, jak co do jéj własności, tak też i co do umiarkowaności cen.

HERBATA sprzedaje się na miejscu w Moskwie i przesyła się przez pocztę. Rozważona na funty i pół-funty, ona jest zapląbowana olowianą pieczęcią méj firmy z oznaczeniem ceny; dla zachowania zaś aromatu każdy funt starannie obwija się ołówiem.

KOSZTA ZA PRZEŚLANIE HERBATY przez pocztę do wszystkich miast Cesarstwa, ja przyjmuję na swoje konto.

Przy wypisywaniu HERBATY na rub. 30 i więcéj za jednym razem ustępuję 5 procentów.

CUKIER i KAWA sprzedają się podług cen, exystujących na giełdzie.

Adres: Do składu herbaty pod firmą „SZANCHAJ“, na Kuźnieckim moście w domie Karazinów, Moskiewskiemu kupcowi Symonowi Piotra synowi Brylantowi, w Moskwie.

KORRESPONDENCJA utrzymuje się w językach rossyjskim, polskim, niemieckim i francuzkim.

Печатать дозволяется Г. Вильно, Іюля 16 дня 1863 года. И. д. Виленскаго Полиціймейстера Подполковникъ Саранчовъ.

ВИЛЬНО, Въ Типографіи А. СЫРКИНА.